

AFAQ ŞIXLI

**SƏNİ
DÜŞÜNÜRƏM...**

“Adiloğlu” nəşriyyatı
Bakı 2011

Afaq Şıxlı “Səni düşünürəm...”
Bakı, “Adiloğlu”, 2011, 136 səh.

“Səni düşünürəm...” - istedadlı şairə Afaq Şıxlının dördüncü kitabıdır. Bu kitabda şairənin heç yerdə işıq üzü görməyən şeirləri toplanmışdır.

Bundan əvvəlki kitablarında olduğu kimi, müəllif yenə də ən ali hiss olan sevgi və onun yaratdığı ürək çırpıntılarını özünəməxsus şəkildə ustalıqla qələmə alaraq gözəl şeir nümunələri yaratmışdır. Axıcı, oxunaqlı və son dərəcə təblə yazılmış bu misralar insana sözün əsl mənasında zövq verir.

Afaq Şıxlını bu münasibətlə təbrik edir və ona yeni yaradıcılıq uğurları arzulayırıq.

DÜYĞULARIN DİLİ İLƏ YAZILANLAR...

Demək ki, qismətimdə məşhur “Şıxlılar” ocağının sakinlərindən biri - sözün tam anlamında işıqlı bir insan, gözəl ziyalı, şairə Afaq Şıxlının nəsrə hazırlanan “Səni düşünürəm!..” adlı şeirlər toplusuna ön söz yazmaq varmış.. İlk oxuduğum şairənin yaradıcılığının demək olar ki qayəsini təşkil edən bu misralar oldu:

**Sevgi dolu sözlərini
sətir-sətir yazsan belə,
inanmaram...
Axşamüstü
qoy küləklər pıçıldasın
sənin isti nəfəsinlə.
Dəli sevdan
avaz-avaz düşsə belə dildən-dilə,
inanmaram...
Qulağıma özün söylə
o "sevirəm" kəlməsini öz səsinlə!**

Bu misraları oxuyarkən düşündüm ki, sözlə ifadəsi heç də asan olmayan duyğularla başlayan bir kitab oxucuları özünə çəkməyə bilməz! Məhz, duyğuların bu kitabın baş qəhrəmanı olması məni hisslər və həyacanlarla dolu bir aləmə apardı... Çoxları düşünə bilər ki, axı, duyğusuz da şeir yazmaq olar? Olar! Son zamanlar ədəbi mühitdə yaranan “adını bilmediyim” vəziyyət, buraxılan kitablar, dərc edilən şeir və s materiallar bunu deməyə əsas verir. Nə yaxşı ki, Afaq Şıxlı qələmi məhz bu qəbildən olan yazılardan uzaqdır. Mən, üç kitab müəllifi olan şair dostumun, demək olar ki, bütün şeirlərini oxumuşam və bilirəm ki, onun bir-iki şeirini oxudunsa, hamısını oxuyacaqsan, bir-birindən gözəl

şeyrlərlə dolu bu aləmdən əliboş qayıtmayacaqsan... Aldığın havanın, içdiyin suyun yaşam üçün nə dərəcədə vacibliyini anlayırsansa, bax, həyat eşqi ilə zəngin bir şair qəlbinin dediklərinin də mənəvi qida kimi ruha çəkməyin və nəfəs kimi cana sümürməyin gərəkliyini də o dərəcədə anlayacaqsan.

Bu da bir qismətdir ki, bu yazı mübarək Ramazan ayı ərəfəsində baş tutdu. Ola bilməzdi ki, Afaq xanım bu müqəddəs ayda diləklərini şeirlə dilə gətirməmiş olsun:

**Silinsin göz yaşı gözlərimizdən,
Gülüş silinməsin gözlərdən! Amin!
Küsüb incisək də bir-birimizdən,
Qəlblər qırılmasın sözlərdən! Amin!**

və ya

**Durulsun səmanın qaranlıq üzü,
Silinsin dünyadan “qan”, “dava” sözü.
Özünə şah olsun hər insan özü,
Bir əl o birinə möhtac olmasın!**

Necə də gözəl arzulardır... Bu arzulara mən də “Amin!” - dedim.

Afaq xanımın şeirlərini oxuyarkən, sanki kiminləsə danışırısan kimi gəlir adama. İlk baxışdan sadə görünür bu mısralar. Şeirə məxsus ədəbi qaydaları pozmadan, xüsusi ustalıqla yazıya alınmış adi danışiq dilimiz... Bax, budur hissələrin və duyğuların sözlə ifadəsi və ona olan həm məhəbbət və həm də məsuliyyət!

Şairlərin qəribə taleyi olur, deyirlər. Afaq Şıxlının da taleyinə qəriblik düşüb. O, uzaq Moskva şəhərində yaşayır.

Qəlbi Vətən və həmvətənləriylə döyünən şairin ürək
çirpintilərini hər an hiss etmək elə də çətin deyil:

**Bülbüllər verəndə yenə səs-səsə
Qayıda biləydim lap son nəfəsə!
Salamlar söyləyin məndən hər kəsə,
Afaqın sevdiyi Vətən var olsun!**

Və ya

**Sübh çağı бүrüsün üstünü duman,
Yatmayım gecəni, itməsin zaman...
Yaman darıxmışam, mən sənsiz, yaman,
Mənim Vətən adlı sərvətim, salam!**

Yenə sadə, oxunaqlı, axıcı misralar... Onu da qeyd edim ki, şairənin yaradıcılığında ədəbi ruhumuzun və xalq ədəbiyyatımızın laylası sayılan qoşma janrı üstünlük təşkil edir. Bu, zənnimcə, müəllifin zəngin ədəbi irsimizin bu sahəsinə marağı, xalq çeşməsinə bağlılığı və özünün əslən “Şairlər vətəni” adlandırılan Qazax torpağından olması ilə əlaqədardır:

**Uzaqdan-uzağa sənə yoldaşam,
Düşüncəm qoyarmı düz yoldan çaşam?!
Afaqam, sanma ki, soyuğam, daşam...
Mənim günahımı alma, əzizim.**

Umumiyyətlə, Afaq xanım hansı mövzuda yazırsa yazsın, təblə və sonsuz həvəslə yazır. Onun şeirlərində özünəməxsus söz “oynatma” bacarığı var. Folklorumuzun zəngin qaynaqlarından bəhrələnən, bolluca söz ehtiyatı olan müəllifin yaratdıqları bir də onunla səciyyətlənir ki, bu yazıların daşdığı ruh millidir. Mən şairənin qəriblikdə

yaşamasını elə-belə xatırlatmadım, uzun müddət dilimizdən, adət-ənənəmizdən uzaq düşən bir yazarın şeirindəki milli kolorit, işlənən sözün məna çaları və poetik yükü məni heyran etdi:

**Həyatın mənası tox olmaq deyil!
Fərasət - dövləti çox olmaq deyil!
Ölmək - bu dünyadan yox olmaq deyil,
Qəlbimdə qalacaq izlərin ki var!**

Afaq Şıxlı şeirlərinin mayasını ən ali hiss hesab edilən sevgi təşkil edir. Yolu yerdən - göyə, insandan - Allaha doğru uzanan ilahi bir sevgi. Müəllif bu səpkidə özünəməxsusluğu və bədii tərənnüm xarakterinə görə seçilən rəngarəng şeir nümunələri yaratmışdır:

**Hər işini çözdüyün,
Ədasına dözdüyün,
Arxasınca gəzdüyün
Mənim kimi sevməzdi.**

**Atəşinə yandığın,
Hər nəfəsdə andığın,
Bir məleykə sandığın
Mənim kimi sevməzdi.**

Məni valeh edən cəhətlərdən biri də şairin ən qəmli-kədərli anlarında belə qələmə aldığı, adına “həsərət nəğmələri” dediyimiz şeirlərində qəribə bir ümid işığının olması, təəssüfün içərisindən baş qaldıran cürcütilərdə sabaha nikbin baxışdır. Mübarizlik, əzmkarlıq, dözümlü və bunlarla yanaşı, haqqı çatdığı yerdə verdiyi dəyərli məsləhət, ərki çatdığı yerdə deyə bildikləri şairin əlindən tutan ilk köməkdaşdır:

**Eşqini unutma, qəlbində gizlə,
Həyat sınasa da hər zaman bizi.
Bu təmiz sevgini qoru, əzizlə,
Zamana buraxma hisslərimizi!**

Şairə görə sevgi o qədər müqəddəs bir hissdir ki, hətta yeri gələndə, o, Tanrı çiçəyi qədər təmiz və pak eşqə əyilməyi şərəf sayır:

**Sevgimə əyildim, anlamadın sən,
Allah bağışlamaz bu eşqə gülsən.**

Afaq Şıxlı sərbəst vəzndə də qələmini sınamış və gözəl şeir nümunələri yarada bilmişdir. Onun bu qəbildən olan “Özün söylə...”, “Qoyma gedəm”, “Mənə sevgilim demə!”, “Yollar uzaq...” və s şeirləri xüsusilə maraqlı və oxunaqlıdır. Müəllifin “Minnətdaram” şeiri artıq dillər əzbərinə çevrilmişdir. Şeirdən bir parça:

**Sağ ol, canım!
Ey məhəbbət xanimanım!
Yalnız mənə bəxş etdiyin bu an üçün,
Səninlə bir keçirdiyim zaman üçün!
Sevgi dolu
sətir-sətir sözlər üçün,
Şəfqət dolu
od baxışlı gözlər üçün!
Sən olduqca ürəyimdə mən də varam.
Varlığınçün
bir özünə,
bir də səni Yaradana minnətdaram!**

Diqqətlə oxuyanda görürsən ki, bəzilərinin dediyinin əksinə olaraq, sərbəst vəzndə yazılan şeirlərin də bir ayrı ahəngi və ritmi var. Oxuduqca oxuyursan, yüklənmirsən, əksinə sözün poetik yükü səni ovsunlayır. Şeirlərdəki axıcılığı, dilin saflığının qorunmasını, hər bir sözə həssaslıqla yanaşma tərzini və s. bu kimi məziyyətləri də əlavə etdikdə, şeiri də sevirsən, şairi də! Onu da deyim ki, uca Allaha minnətdarlıq şairin, nəinki, şeirlərində səslənir, hər zaman dilinin əzbəridir. Bu isə, Afaq xanımın hər şeydən əvvəl qəlbi Allah eşqi ilə dolu olan bir insan olaraq Yaradana sədaqətindən və həm də dilimiz qədər dinimizə də sonsuz ehtiramından xəbər verir.

Beləliklə, həyatın keşməkeşli yollarında ətrafdakıları və onlara münasibəti müşahidə etmək qabiliyyəti, həyata və təbiətə özəl prizmadan baxış və olanlara, öz fəlsəfi düşüncələrinə söykənməklə, ədəbi nəfəs vermək bacarığı bütün yaradıcılığı boyu müəllifli müşaət edir.

İxtisasca həkim olan Afaq xanım olduqca həssas, duyğusal, son dərəcə nəcib, humanist bir insandır. O, həm də gözəl pianoçudur. Özünü heç vaxt bəstəkar hesab etməsə də bəstələdiyi mahnılar populyar müğənnilər tərəfindən sevilə-sevilə ifa olunmaqdadır.

Əziz oxucular! Mən işıqlı insan və gözəl şairə Afaq Şıxlının bu kitabda toplanmış dəyərli şeirləri haqqında fikirlərimi qısa da olsa sizinlə bölüşməyə çalışdım. İndi isə, söz sizindir.

Sözümün sonunda Afaq xanıma yeni yaradıcılıq uğurları arzulayır, ona, “Hər zaman addımın mətin, fikrin qəti, qələmin iti olsun, əsiz dost!” – deyirəm.

Elman Tovuz
Şair

SALAM!

Vətən, qayıtmışam qoynuna yenə...
Qurbanlar kəsərəm bu gözəl günə!
Öpüm torpağını mən dönə-dönə,
Saflığım, paklığım, iffətim, salam!

Al məni bağrına, ovut, əzizlə!
Bir gəzim doyunca çəmənlə, düzlə...
Bölüşüm dərdimi yenə dənizlə,
Sonsuz məhəbbətim, ülfətim, salam!

Necə də doğmadır mənə bu yollar,
Çağlayan ləpələr, durulan sular.
Ürəyim hər zaman səni arzular...
Nisgilim, kədərim, xiffətim, salam!

Sübh çağı bürüsün üstünü duman,
Yatmayım gecəni, itməsin zaman.
Yaman darıxmışam, mən sənsiz, yaman,
Mənim Vətən adlı sərvətim, salam!

**DOSTLARIM,
MƏNƏ DƏ BAHAR GÖNDƏRİN!**

Dostlarım, mənə də bahar göndərin,
Çiçəkli, günəşli bir bahar olsun!
Kəsilsin arası soyuq günlərin,
Nə boran, nə sazaq, nə də qar olsun!

Çox uzaq düşmüşəm isti yuvadan,
Danışın siz mənə eldən-obadan.
Qurtulsun yurdumuz qandan-davadan,
Evlərdə səadət bərqərar olsun!

Doğmalar görüm mən hər an yanımda,
Nəğmələr qaynasın yenə qanımda.
Yığılın süfrəmə ən xoş anımda,
Hər əziz nemətdən bir nübar olsun!

Qürbətdə ömürdən ömür azalar,
Bənizin açılmaz, canın sozalar.
Yazanda qisməti elə yazalar -
Hər insan elində bəxtiyar olsun!

Bülbüllər verəndə yenə səs-səsə
Qayıda biləydim lap son nəfəsə!
Salamlar söyləyin məndən hər kəsə,
Afaqın sevdiyi Vətən var olsun!

BU GECƏ

Gözəl bir hava var... yazdı... meh əsir...
Dolanır ətrafda bir sehir, bir sirr...
Bu gözəl anlarım niyə tələsir,
Xəyalım Bakımı gəzər bu gecə!

Əzəldən vurğunam mən bu fəsilə,
Sular pıçıldaşır min ahəng ilə.
Qarışıb yaşılı mavi rəng ilə,
Necə füsünkardır Xəzər bu gecə!

Şəhrimiz gözəldir - min bir naxşı var!
Tanrıdan bizlərə “Vətən” bəxşi var, -
Qorusun hər zaman, yaman-yaxşı var,
Dəyməsin yurduma nəzər bu gecə!

Üz tutub yollara, getsəm də uzaq,
Könlümə dan gəlir o qar, o sazaq.
Mənim həsrətimə bir nəğmə yazaq,
Həzər qəm-kədərdən, həzər bu gecə!

TƏLƏS DAHA

Zaman ötür, bir keçmişə dönür bu gün,
Sabahımız gələcəyin dumanıdır...
Yolda qalan diləyimiz sönür bu gün,
Ümidimiz bir arzunun gümanıdır...

Mizanı var bu dünyanın - iki gözlü,
Yolları var - daş-kəsəkli, əyri-düzlü.
İnsanları bəd niyyətli, gülər üzlü,
Hər bir şəri bir yaxşının yamanıdır.

Afaq Shıxlı, gör nə qədər dad görmüsən,
Ətrafında dost yerinə yad görmüsən...
Axır, bu gün ürəyini şad görmüsən,
Tələs, daha sevinməyin zamanıdır!

YA SEV, YA NİFRƏT ET!

Ya sev, ya nifrət et! Biganə qalma!
Soyuq baxışların üzür qəlbimi...
O Günəş istini əlimdən alma,
Mən də buz oluram sən donan kimi.

Ya sev, ya nifrət et, amma, gör məni,
Yanımdan beləcə ötüb keçmə sən.
Bir vaxt aramızda olub-keçəni
Geri qaytararam, əgər istəsən...

Ötsən də yanımdan səssiz-səmirsiz,
Hər şeyi gün kimi xatırlayıram.
Bir səma altında yaşayırıq biz,
Bilirəm ki, varsan..., bilirsən varam...

Yada sal, unutma, danış mənimlə,
Düşün mənim kimi hər axşam-sabah.
Ayrılıq gətirmə sən öz əlinlə,
Sevərək ayrılmaq ən böyük günah.

Məni duyursanmı, könül həmdəməm?
Mən safam, təmizəm etibarımda.
Qayıdıb tutunca əlimdən mənim,
Səninçün olacaq dualarım da!

QAYITMA!

Əllərimi göylərə hey açıram gümanla, -
Bəlkə unudam səni yavaş-yavaş, zamanla...
Sən onsuz da getmişən o çiskinlə, dumanla,
Tapmaq üçün dərdinə bir də çara, qayıtma!

Biganəlik əzəldən səninlə yoldaş olub,
İnanmıram sevginə, hisslərim çaşbaş olub.
Sənin soyuqluğundan ürəyim də daş olub,
Özün çıxmısan xilaf düz ilqara, qayıtma!

Sənin adın - qəlbimin əbədi yadigarı,
Məhəbbətin - ömrümün bir günəşli baharı.
Söylə kimlə bölüşüm o sənli arzuları?
Bu yaralı könlümü çəkib dara, qayıtma!

Həyat bizə dost deyil, onsuz səni alası...
Yox olsan da, xatirən ürəyimdə qalası.
Taleyimə asiyəm, ay Allahın bəlası,
Salma məni bir daha intizara, qayıtma!

Görəmmirəm üzünü, necə vaxtdır uzağam,
Ürəyimi qış alıb, bir boranam, sazağam.
Bir diyardan deyilik, el-obası Qazağam...
Düşsə belə güzərin o diyara, qayıtma!

UZAT ƏLLƏRİNİ MƏNƏ BİR DAHA!

Bax... tənha qalmışam səndən aralı...
Uzat əllərini mənə bir daha!
Hisslərim qarışıq,
könlüm yaralı...
Uzat əllərini mənə bir daha!

Susursan... susuram...
Açılmır düyün.
Yetməzmi bu qədər yad göründüyün?
Unut bu inadı, eşqinlə öyün,
Uzat əllərini mənə bir daha!

Yaşaram gümanla - "qayıdar, gələr..."
Ünvanı "sən" olan nələr var, nələr...
Sənsizəm!
Qorxudur məni "bəlkə"lər,
Uzat əllərini mənə bir daha!

Zəng elə!
Xəbər et günün birində,
de ki, gözləyirəm görüş yerində.
Sevdiyim gülləri tut əllərinədə...
Qoyma bu həsrəti dönə bir daha!
Uzat əllərini mənə bir daha!

YETƏRMİ, DOSTUM?

Sən mənim canımsan, mənim özümsən,
Döyünən ürəyim, görün gözüksən,
Eşqimsən, ruhumsan, şirin sözümsən,
Bu qədər məhəbbət yetərmi, dostum?!

Neyləsəm könlünü ala bilmirəm,
Yad olub uzaq da ola bilmirəm.
Axı, mən biganə qala bilmirəm,
Bu küsü, bu həsrət yetərmi, dostum?

Qəlbimdə bir eşq var - alovlu, titrək,
Söndürməz bu odu nə qar, nə külək.
Kim səni sevər ki, mən sevdiyimtək,
Bu sevgi, bu ülfət yetərmi, dostum?!

HARDASAN?

*Canımı yandırdı hicrin, ey nigarım, hardasan?
İ.Nəsimi*

Beş gün... on gün... ömür bitir beləcə...
Ay qubarım, intizarım, hardasan?
Xatirələr solur, itir beləcə...
Ey gizlinim, aşkarım, hardasan?

Bahar gəldi, mənim üzüm gülmədi,
Kimsə qüssə-kədərimi bilmədi.
Hamı gəldi, gözlədiyim gəlmədi...
Əsib keçən ruzigarım, hardasan?

Bilirsənmi, gizli sevda yamandı...
Bizi belə ayrı salan - zamandı.
Gəl, eyləmə, mənə zülüm, amandı!
İçimdəki ahu-zarım, hardasan?

Yanımdaydın, mən bilmədim qədrini,
Anlamadım, ucuz tutdum xətrini.
Bax, gəzirəm dağda-daşda ətrini,
Zirvələrdə qalan qarım, hardasan?

Demirəm ki, mənim kimi darda qal,
Getmə, yarım, getmə, canım, burda qal!
Qış gəlibdir həyatıma dalbadal...
Ay gecikən xoş baharım, hardasan?

ÖZÜN SÖYLƏ...

Sevgi dolu sözlərini
sətir-sətir yazsan belə,
inanmaram...
Axşamüstü
qoy küləklər pıçıldasın
sənin isti nəfəsinlə.
Dəli sevdan
avaz-avaz düşsə belə dildən-dilə,
inanmaram...
Qulağıma özün söylə
o "sevirəm" kəlməsini öz səsinlə!

SƏN GETDİN...

Sən getdin... sənsizlik mənimlə qaldı,
Üzsüz qonaq kimi getmək bilmədi...
Sən getdin... könlümü qüssə-qəm aldı,
Günlər aya döndü, ötmək bilmədi...

Sən getdin... dəyişdi fəsillər bir-bir,
Guya, bu yoxluğa alışdım mən də.
Silib xəyalları sətirbəsətir,
Ayaqda qalmağa çalışdım mən də.

Sən getdin... kölgənə dönüm, istədim, -
Keçdiyın yolları keçə bilməyə.
Bitib-tükənməyən dözümlə istədim,
Qəmi damla-damla içə bilməyə.

Sən getdin... köksümdə sevda yararı
Bir soyuq daş oldu elə o gündən.
Qarıxdı hər şeyin rəngi, sırası...
Küsdüm səni alan kəm taleyimdən.

Sən getdin... ölmədim, yaşadım, niyə?
Yaşadım lal olan nəğməkar kimi...
Eşqini könlümdə daşdım, niyə -
Sanki həyatımda hələ var kimi...?

Sən getdin... əlimdən, söylə, nə gəlir?
Guya, bu yoxluğa alışdım mən də...
Amma ki, hər dəfə qəlbim titrəyir
Səsinə oxşayan səs eşidəndə...

YAMAN DARIXIRAM...

Pərişan səmada ulduzlar axır,
Mən aya baxıram, ay mənə baxır...
Həsrətin qəlbimi yandırır, yaxır,
Gecələr təkliyi andıran zaman
Yaman darıxıram mən sənsiz, yaman!

Yadımdan çıxmayı o ilk görüşün,
Baxışın, söhbətin, şirin gülüşün...
Nə bu həyatıma yoxdu dönüşün,
Nə də unutmağa vermirsən aman...
Yaman darıxıram mən sənsiz, yaman!

Kaş ki, gəlişinə olaydı ümid,
Bu sınıq könlümə dolaydı ümid.
İçimdə sönməyib qalaydı ümid,
Məni ovudaydı bir zərrə güman...
Yaman darıxıram mən sənsiz, yaman!

YOLLAR UZAQ...

*Yaxın gəlmə!..
Uzaq durma!..
Qoy beləcə
möhlət kimi,
aman kimi sevim səni...
Elman Tovuz*

Yollar uzaq,
nə əl çatır, nə ün yetir...
Nə ayrılıq,
nə içimdə bu əbədi üsyan bitir...
Kimə deyim
ürəyimin sirlərini, sözlərini?
Razı olsan,
dərdlərimə ortağ olan
sirdaş kimi sevim səni!

Bu dünyada
nə qərribə bir mizan var...
Bir oyundur,
bu oyunda həm udan var, uduzan var...
Büdrəyərkən
insan hara söykəsin ki kürəyini?
İcazə ver,
dar günümdə arxa olan
yoldaş kimi sevim səni!

Bəzən olur,
yay günündə üşünürəm.
Yadımdasan...
elə səni, elə səni düşünürəm...
Sanıram ki,
ürəyimə bağlamısan ürəyini.
Bəlkə elə,
sinəmdəki yatıb qalan
bir daş kimi sevdim səni?

Omür qısa...
dünya bizə qalmasa da,
Həyat bizi
eyni bərkə, eyni boşa salmasa da,
Bir atamız,
bir anamız olmasa da,
Yenə elə
bir əzizim, can-ciyərim bilim səni!
İstəyirəm,
doğmadan da doğma olan
Qardaş kimi sevdim səni!

QƏLBİMİN SƏSİNİ DİNLƏYİRƏM MƏN...

Qəlbimin səsini dinləyirəm mən,
Ağlımın səsini duya bilmirəm...
Bir qara köynəyə çökübdü ətrin,
Mən də əlim gəlib yuya bilmirəm...

Saxlamaq olmayır uçan zamanı,
Günlər səni məndən qoparıb gedir.
Sənsiz ötüb keçən hər saat, hər an
Sanki ürəyimi aparıb gedir.

Kədərmi olmalı yükümüz bizim?
Vüsal sevincini daşımadıq ki...
Kim deyir biz ömrün payızındayıq?
Hələ heç baharı yaşamadıq ki...

Uymayaq sözlərə, etməyək vida,
Dodağın toxunsun dodaqlarıma.
Bitməsin bu şəfqət, bu eşq, bu sevdə,
Arxalan sevgimə, etibarıma!

AMİN!

Silinsin göz yaşı gözlərimizdən,
Gülüş silinməsin gözlərdən! Amin!
Küsüb incisək də bir-birimizdən,
Qəlblər qırılmasın sözlərdən! Amin!

Güc versin ruhlara sevgi, məhəbbət,
İnsanı insana bağlasın ülfət.
Üzlərə nur gəlsin, qollara qüvvət,
Təpər azalmasın dizlərdən! Amin!

Tikanlar, əlaqlar solub saralsın,
Yamanın başına dünya daralsın.
Qoy yarın könlünü elə yar alsın,
Baxışlar itməsin izlərdən! Amin!

Zaman qanadlıdır, dönsə də yelə,
Neçə ki, var ümid, verək əl-ələ.
Sevgidir dünyanı yaşadan hələ,
Kaş, o da bezməsin bizlərdən! Amin!

OLMASIN!

İstərəm hamını gülərüz görüm,
Sevincə, şadlığa xərac olmasın!
Yox olan qarğalar-quzğunlar olsun,
Yaralı bir kəklik, turac olmasın!

Durulsun səmanın qaranlıq üzü,
Silinsin dünyadan “qan”, ”dava” sözü.
Özünə şah olsun hər insan özü,
Bir əl o birinə möhtac olmasın!

Hər kəsin balası öz qucağında,
Hər insan yurdunun bir bucağında,
Hər evin qazanı düz ocaqında,
Nə səfil, nə qərib, nə ac olmasın!

Pak adı, kaş, çoxu daşıya bilsin!
İki can bir ruhu daşıya bilsin!
Sevənlər bəxtiyar yaşaya bilsin,
Arzular, ümidlər tarac olmasın!

ONDAN ÜMİD İSTƏMƏ!

Bir ümid ver, yaşayım!

G. Laçın

O, sevsəydi dönərdi,
Ondan ümid istəmə!
Canından can verərdi,
Ondan ümid istəmə!

Dərdlərini bilirmi?
Göz yaşını silirmi?
Gör, heç geri gəlirmi?!
Ondan ümid istəmə!

Atəş deyil, tüstüdü,
Özgələrin dostudu.
Daş da ondan istidi,
Ondan ümid istəmə!

Ürəyini oyubdu,
Hisslərini soyubdu.
Yarı yolda qoyubdu,
Ondan ümid istəmə!

Dostum, dinlə sən məni,
Gəl, qaytarma gedəni!
Sən sev səni sevəni,
Ondan ümid istəmə!

MƏNİ İTİRMƏ!

Diləklərim yetmir sənə deyəsən...
Gedişinə səbəb varmı, - deyəsən?!
Dönüb yada uzaqlaşdın niyə sən?
Yalvarıram, bu sevdanı bitirmə!

Xəyallarım səni məndən soruşar,
Etibarım nisgilimlə vuruşar...
Fəsillər də bir-birinə qarışar,
Yaz günümə soyuq həsrət gətirmə!

Ayrı düşsək dünyamız da daralar,
Qəlbimizi boran alar, qar alar.
Kədər bizi ayrılıqda yaralar,
Xoş günləri puç eyləyib ötürmə!

Sözlərimi bir də düşün, bir də an,
Gözləyəcəm, bil ki, səni hər zaman.
Daş qəlbini oyadacaq bu üsyan!
Qayıt geri, qayıt, məni itirmə!

**MƏN
SƏNİN SEVGİNDƏN QORXURAM...**

Mən sənin sevgindən qorxuram yaman,
O bir duman kimi tutub gözümü.
Unudum dedikcə hər dəfə, inan,
Ayıra bilmirəm səndən özümü.

Daha bu sevdanın xəstəliyəm mən,
Sənsə çarəsisən hər bir dərdimin.
Sənə vurulmuşam, soruşma, nədən
Yanıram oduna məhəbbətinin.

Səni unutmaq mı? Bu bir xəyaldır!
Qəlbin hər vurğusu andırır səni.
Niyə duyğuların susubdu, laldır,
Yoxsa şübhələrimi dondurur səni?

Unut keçmişini - olmamış kimi,
Qəlbinə kədəri yaxın qoymaram!
Sənə peşkəş edim sevən qəlbimi,
Bu böyük dünyada, bil, mən də varam!

MİNNƏTDARAM.

Sevgim mənim!
Həyatıma xoş gəlmişən!
Gəlişinçün minnətdaram Tanrıma mən!
Bir qış günü ürəyimin Günəş nurlu yazı oldun...
Qismətimdə, taleyimdə ən mənalı yazı oldun...
Bir gün dönüb getsən belə, sevəcəyəm,
səni xəyal bilə-bilə sevəcəyəm.
Sağ ol, canım!
Ey məhəbbət xanimanım!
Yalnız mənə bəxş etdiyən bu an üçün,
Səninlə bir keçirdiyim zaman üçün!
Sevgi dolu
sətir-sətir sözlər üçün.
Şəfqət dolu
od baxışlı gözlər üçün.
Sən olduqca ürəyimdə mən də varam!
Varlığınçün
bir özünə,
bir də səni Yaradana minnətdaram!

...BU GECƏ SƏNSİZ QALMIŞAM

Sevgilim, bu gecə sənsiz qalmışam...
Gün batıb, göylərə yenə Ay gəlib.
Elə kövrəlmişəm, elə dolmuşam,
Elə bil səhraya qəfil çay gəlib.

Sən ey saf ürəyim, ey şirindilim,
Ölürəm... səni də sıxır nisgilim.
Tezcə ötüşəydi bu ayım, ilim,
Bir də gorəydik ki, yenə yay gəlib...

Əzəldən bu dünya ulu səhnədir,
Havası yenidir, dəmi köhnədir.
Soruşma, ay Afaq, bu həsrət nədir,
Bu həsrət taledən sənə pay gəlib!

NƏ OLDU BƏS?

Ay sevgilim, nə oldu bəs,
Hey deyirdin durma, tələs.
Duaların bir quru səs?!
Güvənirdin bəxtə ki sən!

Səadəti dada-dada,
Kim həsrəti salar yada?
Xoşbəxtlər var bu dünyada,
Bəs neyləsin bəxti kəsən?

Kim alışıb, kim yanası,
Nə qaldı ki inanası?
Qismət imiş qınanası...
Qınanmasın bəxtə kəsən.

KAŞ KI...

Sənsiz yaşamışam bunca zamanı...
Kaş ki, sən bu qədər gecikməyəydin!
Məndən uzaq düşüb sevinc limanı...
Kaş ki, sən bu qədər gecikməyəydin!

Solmuşam əlaqlar arasında mən,
Batmışam həyatın qarasında mən.
Bir közəm qəlbimin yarasında mən,
Kaş ki, sən bu qədər gecikməyəydin!

Səndə ola-ola könlün açarı,
Gizlədim qəlbimdə çox arzuları...
Tələsib oduma düşəydin, bəri!
Kaş ki, sən bu qədər gecikməyəydin!

Sönən ümidlərin göynəyir yeri,
Nə irəli yol var, nə də ki, geri.
Kim bizə qaytarar ötən illəri?!
Kaş ki, sən bu qədər gecikməyəydin!

BƏLKƏ DƏ...

Sənin ürəyindən mən keçməşəydim,
Bəlkə də başqa cür olardı hər şey.
Bu eşq şərbətini heç içməşəydim,
Bəlkə də başqa cür olardı hər şey.

Telimi oxşayan əl olmasaydı,
"Sevirəm" söyləyən dil olmasaydı,
Arada bu qədər il olmasaydı,
Bəlkə də başqa cür olardı hər şey.

O gecə tərək edib sən getməşəydin,
Məni sözlərinlə incitməşəydin,
Qəlbində gizlicə dəfn etməşəydin,
Bəlkə də başqa cür olardı hər şey.

Yox indi nə dostum, nə də həmdəmənim,
Dənizə, dəryaya sığmayır qəmənim!
Bu dərdli dünyaya mən gəlməşəydim,
Bəlkə də başqa cür olardı hər şey.
Yəqin ki, başqa cür olardı hər şey...

QOYMA GEDƏM!

Mən gedirəm!
Duyursanmı, görürsənmi?
Mən gedirəm!
Bu kədəri mənə birgə bölürsənmi?
Mən gedirəm... amma necə -
için-için ağlayaraq...
Qüruruma arxalanıb
hönkürtümü ürəyimdə saxlayaraq.
Sevirsənsə durma belə,
bu boşluqdan qopar məni.
Tut əlimdən,
özün ilə apar məni.
Qoyma gedəm!
Sənsə unut inadını!
Sağalt, canım, bu sevginin sınıb düşmüş qanadını.
Razı olma səfil kimi
uc-bucaqsız nisgillərdə itəm, azam.
Razı olma taleyimə həsrət yazam.
Kəs qarşımı yenə, yenə...
Sevinc dolu yeni günə
biz birlikdə basaq qədəm.
Saxla məni, qoyma gedəm!
Qoyma gedəm!

MƏNƏ “SEVGİLİM” DEMƏ!

Mənə “sevgilim” demə!
Sadəcə sevgin olum.
Kədərli anlarında sığınmaq istədiyin
ocağın, evin olum.
Dərdlərini anlayan,
həm sevən, həm danlayan müdrik həmdəmin olum.
Sevincin, qəmin olum.
İstəsən, nur paylayan qızmar günəşin olum.
Səni bəzən isidən,
bəzən yaxıb-yandıran odun-atəşin olum.
Yaşamağa səsləyən qaynar gənclik həvəsin,
doğma, əziz nəfəsin,
nəğməli səsin olum.
Amma “sevgilim” demə!

Demək, həyat beləymiş...
Nə qərribə, nə müdhiş!
Dayanmışam bir daha həyat astanasında,
illər məni səsləyir.
Səni isə, qarşıda hələ nələr gözləyir...
Yanında olmasam da
bütün olub-keçənlər səninlə olacaqdır.
Söhbətlərim, sözlərim yadında qalacaqdır.
Yaşa min bir həvəslə!
Qəlbində məni çağır, qəlbində məni səslə!
Heç darılma, qəm yemə!
Amma, nə deyirsən de,
hətta qəlbində belə,
elə gizlində belə
mənə “sevgilim” demə!
Mənə “sevgilim” demə!

**SƏDASI GƏLMƏYƏN
NƏĞMƏYƏM DAHA...**

Mən sənin qəlbinin keçmiş nəvası,
Susmuş dodaqların sönük avazı,
Həyat kitabında köhnə bir yazı,
Sədasi gəlməyən nəğməyəm daha.

Sevgimin sabaha yoxdur gümanı,
Əriyib şam kimi... qalmayıb canı.
Nə əhdi yada sal, nə də peymanı,
Deyib unutduğun kəlməyəm daha.

Əvvəldən günahdı, sevdik bilərək...
Belədir... nəsihət dinləmir ürək.
İndi xəyal kimi yox olam gərək,
Bir də həyatına gəlməyəm daha.

SƏNİ DÜŞÜNÜRƏM...

Səni çox sevirəm... bunu bilirəm,
Duymaq istəyirəm hər an səsin.
Hər gecə rüyamda sənə gəlirəm,
Açaraq xoşbəxtlik pəncərəsini.

Yumuram gözümü... sənsən, yenə sən...
Xəyalda saçını tumarlayıram...
Gecə də, gündüz də sən mənimləsən,
Dilimdə adını təkrarlayıram...

"Sevirəm" yazıram bir ağ kağıza,
Kədəri qoymuram qəlbimi yenə.
Soyuq qış günündə sarılıb yazı
Səni düşünürəm mən dönə-dönə...

GÖZLƏRİNDƏN GÜL DAHA!

Şair dostum Xəyal Rzaya

Əziz dostum, dünya elə gözəldi!
Bundan belə gözlərimdən gül daha!
Gəl, səbr eylə, bəlkə hər şey düzəldi...
Bundan belə gözlərimdən gül daha!

Gün gələcək, bitəcəkdi qəm-kədər,
Xoşbətliyin meyvəsini sən də dər.
Ətrafa bax, sevnələrin nə qədər...
Bundan belə gözlərimdən gül daha!

İstəyirəm səni bəxtiyar görüm!
Dostunu şad, düşməninə xar görüm!
Sağ yanında bir sevimli yar görüm!
Bundan belə gözlərimdən gül daha!

Hər sabahın dünənindən xoş olsun!
Sədəti çək başına - nuş olsun!
Gözlərin də qoy sevincdən yaş olsun!
Bundan belə gözlərimdən gül daha!

**ÇIXIN YADDAŞIMDAN,
XATIRƏLƏRİM!**

Varlığınız yaman incidir məni,
ÇIXIN yaddaşından, xatirələrim!
Çəkilsin başımın dumanı, çəni,
ÇIXIN yaddaşından, xatirələrim!

Hər gün ürəyimi basaraq közə,
Çevirdim sizləri nəğməyə, sözə.
Gəlmək istəmirəm daha üz-üzə.
ÇIXIN yaddaşından, xatirələrim!

Günəşli sabaha qalmayıb güman,
Sevincim bir ovuc, qəmim bir ümman.
Kəsdiniz yolumu siz bunca zaman...
ÇIXIN yaddaşından, xatirələrim.

Onsuz da bilmədim təbəssüm nədi,
Yıxıldı qəlbimin sevgi məbədi.
Siz də onun kimi gedin əbədi!
ÇIXIN yaddaşından, xatirələrim!

SƏNSİZ YAŞAMAĞI ÖYRƏNİRƏM MƏN...

Sənsiz yaşamağı öyrənirəm mən,
Dolub-boşalırım, göynəyirəm mən,
Hələ ki, bu yolda büdrəyirəm mən
Yenicə yeriyən uşaqlar kimi...

Yadımdan çıxmayıb söylədiklərin...
Nəğmələr kimi ydi şirin sözlərin.
Axırı yox imiş gözəl günlərin
Payızda saralan yarpaqlar kimi...

Köhnə şəkillərin solur bənizi,
Keçmiş səadətə yox olur izi,
Sevəli xəyallar yandırır bizi
Od tutub alışan yanaqlar kimi...

Ən böyük cəzamı səndən almışam,
Vüsəli dadmamış yola salmışam...
Ələcsiz qalmışam, sənsiz qalmışam
Suya həsrət qalan dodaqlar kimi...

Bir saman çöpünə söykənirəm mən,
Dolub-boşalırım, göynəyirəm mən,
Sənsiz yaşamağı öyrənirəm mən
Yarpağı tökülmüş budaqlar kimi...

SƏNİ NƏYƏ BƏNZƏDİM?

Səni nəyə bənzədim,
Ətirli baharamı?
Təzə-tər nəfəs olub
ürəyimə dolursan...
Sənə nəyə bənzədim,
zirvədəki qaramı?
Bu nə sirdi, nə yaxın,
nə əlçatmaz olursan?

Səni nəyə bənzədim,
küləyəmi, mehəmi?
Qəlbimi titrədibsən,
ruhumu oxşayırsan.
Səni nəyə bənzədim,
çəməndəki şəhəmi?
Gecələrdən səhərə
səssizcə yox olursan.

Səni nəyə bənzədim,
sevgiyəmi, eşqəmi?
Ürəyimin içində
neçə yuva salırsan.
Səni nəyə bənzədim,
qocaman bir köşkəmi?
Ümidlərin köçüncə
sən də tənha qalırsan...

MƏNİM KİMİ SEVMƏZDİ

Səni - özün sevdiyin,
Ürəyini verdiyin,
Önündə əyildiyin
Mənim kimi sevməzdi.

Hər işini çözdüyün,
Ədasına dözdüyün,
Arxasınca gəzdiyin
Mənim kimi sevməzdi.

Atəşinə yandığın,
Hər nəfəsdə andığın,
Bir məleykə sandığın
Mənim kimi sevməzdi.

XATİRƏLƏRİM...

Durna qatarıdır xatirələrim,
Alır qanadına boş gümanları.
İstəyə baxmadan uçur illərim,
Geridə buraxıb o xoş anları...

Günlərim qaranquş, özüm baharam,
Kimin nə vecinə sızlayan yaram?
Sanmıram bir daha bağışlayaram
Ömrümə yenidən qayıdanları.

Hələ də yuxuda sənə gəlirəm...
İçimdə ağlayıb, üzdə gülürəm.
Gah yaxın bilirəm, gah yad bilirəm
Könlümü yalandan ovudanları.

Nə ola, özümə qayıda biləm,
Yanan ürəyimi soyuda biləm.
Mən də birdəfəlik unuda biləm
Əhdini, andını unudanları!

GÜLÜMSƏ!

Rəfiqəm Həqiqət xanım Binnətovaya sevgilərimlə

Gülümsə dünyaya - gözəldi dünya!
Gülümsə, bu kədər gəldi-gedərdi.
Qoy sevak, sevilək biz doya-doya,
Sevgidən savayı hər şey hədərdi.

Gülümsə dünyaya - sənindi dünya!
Günəşli gündüzü, aylı gecəsi...
Sevincli anların gəlməsin saya,
Bağlansın ömürlük qəm pəncərəsi!

Gülümsə, əzizim, sən gülüşünlə
Mən bir meydan oxu qismətə bu gün!
Qurub-yaratdığın hər bir işinlə
Qəlbin fərəhlənsin, gözlərin gülsün!

PİANOM

Pianom susubdur, inci yib mändən...
Bəlkə də qismətə boyun əyibdi.
Məni qısqaırdı səni sevəndən,
İndi o da sənsiz qəribsəyibdi.

Pianom ağlayır, susur dilləri,
Əllərim titrəyir, çala bilmirəm.
Bir zaman aldığım həzzi, ləzzəti
İndi nəğmələrdən ala bilmirəm.

Sənintək soyuqdur sənsizliyin də...
Yoxluğun qəlbimi dərdə salıbdir.
Pianom inləyir səssizliyində,
O da mənim kimi tənha qalıbdır.

KAŞ Kİ, SƏN OLAYDIN...

Kaş ki, sən olaydın dərdimə qalan,
İncidib, sonra da könlümü alan.
“Ayrılıq” deməyin olaydı yalan,
Ümidim, gümanım kaş, sən olaydın!

De, nədən ürəyim istəyir səni?!
Gündüzdən seçmirəm indi gecəni...
Həsrətin əlindən alaydın məni,
Hicrana yamanım kaş, sən olaydın!

Sevgimə əyildim, anlamadın sən,
Allah bağışlamaz bu eşqə gülsən.
Anlasan, darıxsan, qayıda bilsən,
Gələcək zamanım kaş, sən olaydın!

Yıgılın başıma, xoş xəyallarım!
"Onu" bircə anlıq mənə qaytarın!
Alovlu günəşim, isti baharım,
Sevgimi, sevdamı yenə qaytarın!

Yıgılın qarşıma xatirələrim!
Ağrılar-acılar tərک etsin məni!
Sevincli günlərim, dadlı günlərim
Nurlu sabahlara qərқ etsin məni!

MƏNDƏ BİR ÜRƏK VAR...

Məndə bir ürək var - sevən bir ürək,
İçindəki sənsən, gəzdirən mənəm.
Sənin xatirinə qoruyam gərək,
Könlümü özgəyə verə bilmərəm.

Məndə bir kitab var - sənin yazındır,
Onu sinəm üstə əzizləyirəm.
Elə sanıram ki, yadigarındır,
Hər gün sətir-sətir əzbərləyirəm.

Məndə bir ümid var – ilk bahar kimi,
Kökləyər könlümü nurlu sabaha.
Bəlkə bir dost kimi, bəlkə yar kimi
Ömrümə qaytarar səni bir daha.

Məndə bir sevgi var - mənalı, təmiz,
Qəlbimdə məşəltək hey yanacaqdır.
Bir gün bu dünyadan yox olsa da biz,
Sevgimiz əbədi yaşayacaqdır!

SƏN YAŞA!

Əllərimi ətəyindən kəsibsən,
Dizlərimin taqəti yox yeriyəm.
Sən mənə yox, özgəsinə nəsibsən,
Çarəsizəm, yolum yoxdur geriyə.

Çox sevirdim, inanırdım sənə mən,
Həyatımın mənasıydın, əzizim!
Elə sözlər qopurdu ki, dilindən...
Sanki nağıl dünyasıydın, əzizim!

Sən gedəli ürək sönüb... alışmır...
Heç bilmirəm, çatacam mı sən yaşa.
Neyləməli... qismətimiz barışmır...
Sən azad ol, sən xoşbəxt ol, sən yaşa!

SƏNƏ DEMƏYƏCƏM

Dünyanın möhnəti mənim olsa da,
İnadım özümə qənim olsa da,
Sənsiz ömür sürmək ölüm olsa da,
Sənə deməyəcəm, yox, deməyəcəm!

Səni ürəyimdə səslədiyimi,
Eşqini qoruyub bəslədiyimi,
Hələ də yolunu gözlədiyimi
Sənə deməyəcəm, yox, deməyəcəm!

Qəlbimi buzlara döndərəcəyəm,
Nəğməni sükuta göndərəcəyəm,
İstəyin odunu söndürəcəyəm,
Sənə deməyəcəm, yox, deməyəcəm!

Üzümdə təbəssüm, gözlərimdə qəm,
Həmdəməyim olacaq kağızla qələm.
Səni sevdiyimi bilsə də aləm
Sənə deməyəcəm, yox, deməyəcəm!

DEMƏ!

Məndən arzu dilə, deyim - baş üstə!
Bircə sevgimizi unudum demə!
Məndən bahar istə, məndən yaz istə,
Ömrümün qışına qayıdım demə!

Soruşma halımı, yaşamıram mən...
Buna biganəsən, bilmirəm nədən.
Yanıb kül oluram məhəbbətindən,
Qoy yanım, qəlbini soyudum demə!

Nə olar, mənimlə fərəhlən, şad ol!
Bəxtimə yazılan əbədi ad ol!
Sən mənə yoldaş ol, qol ol, qanad ol!
Qəlbimi təkliddə ovudum, demə!

MƏNİM ÜÇÜN

Sözündən doymuram, gəl, söhbət elə,
Süzülsün ləbindən bal, mənim üçün!
Necə darıxmışam, bir bilsən hələ,
Həsrətdən öcünü al, mənim üçün!

Almasın ayrılıq bizi cənginə,
Deyənlər desinlər dəngi-dənginə.
Bürünək dünyanın bahar rənginə,
Qırmızı, çəhrayı, al, mənim üçün!

Sındırma sədaqət aynasın, gülüm,
Qanında məhəbbət qaynasın, gülüm.
O gözəl barmaqlar oynasın, gülüm,
Nə olar, bir nəğmə çal, mənim üçün!

Göz açıb-yumunca ötər cavanlıq,
Düşünmə sonunu - ömür bir anlıq.
Sevgilim, bu hisslər deyil zamanlıq,
Bircə gün yanımda qal, mənim üçün!

MƏNİ MƏNDƏN ALACAQSAN...

Olanları silib atmaq çoxmu asan?!
Canlanacaq o duyğular zaman-zaman.
Qarışacaq bir-birinə arzu-güman,
Bir gün çılğın, bir gün sakit olacaqsan...

Sən eşqimi buz eyləyən bir fəsilсэн,
Baharlarda daha məni axtarma sən.
Qəlbimdəki yaraları görə bilsən,
Kövrələcək, bulud kimi dolacaqsan...

Nəvazişlər yada düşər hər nəfəsdə,
Bu sevdadan sən də xəstə, mən də xəstə.
Dərman bilsən - qurban edim canım, istə!
Necə olsa, yenə mənsiz qalacaqsan...

Düşmən oldu bizə bizim xatirələr...
Ümid varmı bu acılar keçər, gedər?
Ürəyimi geri versən nə fərq edər,
Bilirəm ki, məni məndən alacaqsan...

BƏLALİ

Güvənə bilməyə varmı kimsənəm...
Sol yanımda bələli, sağım bələli.
Sənəsi od tutan qərriban mənəm,
Aranım bələli, dağım bələli.

Elə qəm üstünə köklənir sazım...
İnada dirənir arzum, muradım.
Gəlib çıxmaq bilmir baharım, yazım,
Hər dəmim bələli, çağım bələli.

Sən demə bu həyat zülümdən zülüm...
Qoymur ki, doyunca sevinim, gülüm.
Qönçəyəkən saralır çiçəyim, gülüm,
Çəmənim bələli, bağım bələli.

Dərdimi anlayan sirdaş olaydı,
Mənə arxa duran qardaş olaydı.
Vətəndə sənəmə bir daş olaydı,
Kəfənim bələli, ağım bələli.

ZAMANA BURAXMA HİSSLƏRİMİZİ!

Hardasan, ömrümün ən şirin payı?
Gözlərim yol çəkir o gündən bəri...
Susubdur aləmin hayı-harayı
Qəlbimin üsyanı dinəndən bəri...

Hardasan, xəbər ver, məni çağır sən,
Gələrəm qarşımda min sədd də olsa.
Səni sevmək üçün doğulmuşam mən,
İllər aramızda sərhəd də olsa.

Səni çox sevirəm... deməsəm də, bil!
Dünyaya sığmayan məhəbbətim var.
Hər xoşbəxt görünən bəxtəvər deyil...
Mənim də inləyən bir həsrətim var.

Qoyma acıları qəlbimdə dinə,
Hiss et kədərimi, yada sal məni!
Hardasan, duyğular kövrəlib yenə,
Gəl, qəmin əlindən götür, al məni!

Eşqini unutma, qəlbində gizlə,
Həyat sınaşa da hər zaman bizi.
Bu təmiz sevgini qoru, əzizlə,
Zamana buraxma hisslərimizi!

SEVGİLİM OLARSANMI?

Məni dünyaya saran,
Kədərimi aparən,
Zülmətlərdən qoparan
Ümidim olarsanmı?

Dodağımda səslənən,
Ürəyimdə bəslənən,
Şəfəqlərlə süslənən
Sevincim olarsanmı?

Duyğuların dindiği,
Qəlbimin sevindiği,
Mələklərin endiyi
Nağılım olarsanmı?

Dərdlərimi dağıdan,
Ürəyimi ovudan,
Qəzəbimi soyudan
Sirdaşım olarsanmı?

Yoluma nur çiləyən,
Mənə uğur diləyən,
Gələcəyə səsləyən
Sabahım olarsanmı?

Həsratə sinə gərən,
Göylərdən ulduz dərən,
Qəlbini mənə verən
Sevgilim olarsanmı?

GƏL, GƏLƏ BİLSƏN!

Ürəyim kövrəlib, indi ağlaram...
Bir dəfə gözümü sil, silə bilsən!
Dərdimi hamıdan gizli saxlaram,
Bu dərdi mənimlə böl, bölə bilsən!

Yenə yaz gəlibdir doğma ellərə,
Qarışa biləydım axan sellərə...
İnanıb aldanma yalan dillərə,
Səni sevdiyini bil, bilə bilsən!

Neyləyim, olubdur dünya mənə dar,
Tələsən xəzansan, gecikən bahar.
Bilirəm, qəlbinin min yarası var...
Bir mənim xətrimə gül, gülə bilsən!

Afaqam, könlümü qoyma gümanlı,
Fikirilər gah aydın, gah da dumanlı...
Həsərətmi güclüdür, bizmi, zavallı?
Nə olar, “gəl” desəm, gəl, gələ bilsən!

MƏNİ ÇOX SEV!

Məni çox sev!
Dünya qədər!
Ondan da çox!
Qoy bilim ki, bu sevginin ölçüsü yox!
Məni çox sev!
Ölümünə!
Hər şeyini dəyişə bil ömrümüzün bir gününə!
Məni çox sev!
Elə çox ki,
nəsilərə danışılısın Leyli ilə Məcnun kimi.
Elə çox ki,
ürəklərə həkk olunsun Sevgi adlı qanun kimi.
Hər addımda, hər nəfəsdə
yalnız məni, məni düşün!
Elə tələs yanıma ki, sanki bu gün ilk görüşün!
Qoy eşqinin hərarəti alov saçsın
gündən-günə, ildən-ilə!
Əgər məni sevəcəksən - bax belə sev, yalnız belə!
Yalnız belə!

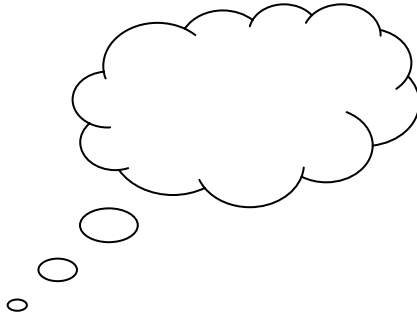
BİR GÜN GÖRÜŞƏCƏYİK...

Bir gün görüşəcəyik
bir ədəbi gecədə...
Gülərək deyəcəksən - dəyişmişən necə də!
Mən də gülümsəyəcəm,
endirəcəm gözümü,
qəlbimdə oxşayacam o mehriban üzünü...
Aman Allah, bu da sən –
necə illik həsrətim!
Ürək elə çırpınır,
elə bil dünənkidir bu məsum məhəbbətim.

Dostlarının yanında mənə əl verəcəksən,
qəfil görüşümüzə yaman sevinəcəksən...
Göstərəcəksən mənə övladının şəklini,
min fərəhlə, qürurla “mənimdir” - deyəcəksən.
Nə deyim ki, sevgilim?
Söz tapmıram ki, deyəm...
Bircə onu bilirəm - mən yenə sənənləyəm.
Susma, danış mənəmlə,
söhbətini dinləyim.
Bu gecəlik yox olsun
bu mənfur sənsizliyim.

Necə şirin vüsaldır...
Nə olsun ki, xəyaldır.
Nə olsun ki, yenə də soyuq otaq, tənha mən...
Qopararaq özümü qəm-qüssənin əlindən
yenə də özlüyümdə səni düşünəcəyəm...

Yenə
arzularımda
dumanlara bürünüb
yox olub itəcəyik...
Amma ki, dünyadır bu...
Kim bilir, bəlkə bir gün
elə həqiqətən də
üz-üzə gələcəyik...
Sənlə görüşəcəyik...

GÖZLƏRİN Kİ VAR?!

Demə ki, dünyada yoxdu heç nəyim,
Üzümü görməyə gözlərin ki var?!
Nisgilli könlümü, həsrət könlümü
Hərdən ovutmağa sözlərin ki var?!

Əllərin əlimdə, gözün gözümdə,
Bağlıyam, sevgilim, sənə özüm də!
Tükənən deyildir, inan, dözüm də,
Dirənə bilməyə dizlərin ki var?!

Həyatın mənası tox olmaq deyil!
Fərsət - dövləti çox olmaq deyil!
Ölmək - bu dünyadan yox olmaq deyil,
Qəlbimdə qalacaq izlərin ki var?!

GÖZLƏRİM

Oyunmu oynayır mənimlə bəxtim,
Beləmi kor olub, yəni, gözlərim?
Gündüzüm qısalır, gecəm uzanır,
Seçməyir dumanı, çəni gözlərim.

Qəlbimi qəm alıb - şən bilirəm mən,
Özümü səninlə tən bilirəm mən.
Hər düşən kölgəni Sən bilirəm mən,
De, nədən aldadır məni gözlərim?

Payızın qoynuna uzanır yayım...
Nə gedib? Nə qalıb? Nə qədər sayım?
Yenəmi soyuyub qalacaq payım,
Elə axtaracaq səni gözlərim?!

SƏN HEÇ KİMƏ BƏNZƏMƏ!

İnsanlar çeşid-çeşid...
Sən heç kimə bənzəmə!
Yalnız “can” de, “can” eşit,
Sən heç kimə bənzəmə!

Nurlu ol – çıraq kimi,
Yanar ol – ocaq kimi,
İsti ol – qucaq kimi,
Sən heç kimə bənzəmə!

Gəl, oxşa tellərimi,
Buraxma əllərimi,
Puç etmə illərimi,
Sən heç kimə bənzəmə!

**UZAQDAN-UZAĞA
SEVMƏYƏ NƏ VAR...**

Uzaqdan-uzağa sevməyə nə var...
Sevirsən – oduma yana-yana sev!
Gizlətmə qəlbini, eylə aşikar,
Adımı dilində ana-ana sev!

Bütün sərhədləri aşmağı bacar,
Eşqinə nəğmələr qoşmağı bacar.
İstəkdən kükrəyib coşmağı bacar,
Hicranın buzunda dona-dona sev!

Aşıqlər görmüşəm sinəsi dağlı...
Hökm edə bilməyib ürəyə ağı.
Demə qəlb evimin qapısı bağlı,
Qurban et özünü cana, cana, sev!

SEVGİLİN OLURAM

Qəlbinə dəyirəm, görürəm özüm,
Sonradan könlünü alıram axı!
İnciyib gedirəm, dönürəm özüm,
Qolumu boynuna salıram axı!

Birdən od-alovum göylərə çatır,
Birdən də susuram, fırtınam yatır,
Dəyişik olmağım fikrini qatır...
Yenə də sevgilin oluram axı!

Onsuz da hər zaman varam yanında,
Ürəyim döyünür, sanki, canında.
Gözüm üzündədir, üzgün anında
Bir sevgi nəğməsi çalırım axı!

İçimdə min yerə çırpınır dözüüm,
Bəzən acı olur ən şirin sözüm.
Səni güldürəndə gülürəm özüm,
Səni küsdürəndə soluram axı!

Sənsiz aydan-ildən uzundur anım,
Bax, bu ayrılığa necə dayanım?..
Bilirəm, sevirsən, sevirsən, canım,
Mən də sənin üçün ölürəm axı!

HARDASAN?

Hardasan, yamanca darıxıram mən,
Ya gəl, ya məni də yanına çağır.
Yoxsan... yollarına ha baxıram mən,
Həsrətin hər qəmədən, qüssədən ağır...

Hardasan, yanımda olaydın indi,
Dünyanı verərdim bircə kəlmənə.
Bilərdim, ürəyin yenə mənimdi,
Deyəndə, sevgilim, yaxın gəl mənə.

Qara bulud kimi çatılıb qaşım,
Sən məndən inciyib küsəndən bəri.
Bircə an qurumur gözümün yaşı
Bu hicran yelləri əsəndən bəri.

Ürəyim sığmayır köksümə mənim,
Elə bil ruhum da durub qəsdimə.
Heç əskik olmayır dumanım, çənim,
Hər yandan qaranlıq çökür üstümə...

İntizar nə yaman üzür qəlbimi...
Nəfəsim, həyanım, gülüm, hardasan?
Qalmışam lap dəli-divanə kimi,
Eləcə xəbər ver, bilim, hardasan...

BAĞIŞLA!

Sevgimə dəyər ver - nə qədər böyük!
Nədən sevdiyimi sorma, bağışla!
İnadın olmasın eşqimə bir yük,
Məni ürəyimdən vurma, bağışla!

Zamanla keçərmiş bütün acılar,
O günə içimdə bir ümid yanar.
Unutma, hər kəsin öz qüruru var,
Gəl, məni bu qədər yorma, bağışla!

Həsrətin ömrümə vurdu naxışlar...
Gözümdən köksümə yağdı yağışlar.
Bəlkə də Yaradan məni bağışlar,
Sən də ümidimi qırma, bağışla!

SƏN OLMAYANDA

Günəş ha başıma çəkə əlləri
Boranlı bir qışam sən olmayanda.
Ömürdən saymıram sənsiz illəri,
Sanki olmamışam sən olmayanda...

Sevib-sevilməli dünyada hər kəs,
Hər sözdən incimək əbəsdir, əbəs...
Mən vuran ürəyəm, sən gələn nəfəs,
Quruca bir daşam sən olmayanda.

Səni çox sevirəm! Soruşma, niyə,
Min şükür Tanrıya sən varsan deyə!
Ruhumuz bir yerdə uçacaq göyə,
Mənə də yox yaşam sən olmayanda!

BİR YUXU BİLƏK

Nə vaxtdır duymuram səsinə sənini...
Belə susa-susa biz yadlaşırıq.
Xəbərin varmı ki, əzizim mənim,
Bayramdan-bayrama salamlaşırıq?

Biz idik sevgini əbədi sanan!
Bəs niyə, bəs kimə üsyan edirik?
Qaranlıq aləmə doğru uzanan
Qarışmış yollarla çıxıb gedirik...

Təbəssüm qonmayırdodaqlarıma...
Bilirəm, sən də acılmırsən kefin.
Mən vətən dedikcə arzularına,
Sən şəkillərdirsən orda hədəfin...

Deyirəm, bitəydi sənəzsizlik daha,
Sönməmiş qəlbimdə sən ümid yeri.
Axı, həsrətənlə çıxıb sabaha,
Hər gün mən bir ömür düşürəm geri.

Gömməyəq qəlblərin dərinliyinə,
Bitməsin bizimçün bu arzu, dilək.
Nə sən mənə yad ol, nə də mən sənə,
Gəl, umu-küsünü bir yuxu bilək!

GÜLÜM

Neçə vaxtdır arzularım
Qəlbindən su içdi, gülüm.
Bu bayramdı tək gümanım
O da gəldi keçdi, gülüm.

Duman aldı dağlarımı,
Dəyişdirdi gülzarımı.
Fələk mənim paltarımı
Ayrılıqdan biçdi, gülüm.

Dedim: - Tanrı mənə yardı,
Günlərimə həsrət sardı.
Götürəydi nəyim vardı,
Niyə səni seçdi, gülüm?

Xəyal oldu səadətim,
Mənə qaldı əziyyətim.
Yoxsa, eşqim-məhəbbətim
Sənin üçün heçdi, gülüm?

HƏSRƏTİM

Sən məndən aralı, mən səndən uzaq,
Mən səni sevmişəm belə, həsrətim!
Zalım ayrılıqdan nə qədər yazaq?!
Dönmüşəm bir susuz gülə, həsrətim!

Arzular yaralı, könül tarımar,
Dünya elə yaddır, zaman elə dar...
Hər kəsin qəlbində bir niskili var,
Kaş, Tanrı dərdimi bilə, həsrətim!

Sevgimiz əzizdir, qəlbində bəslə,
Pəncərən önündə dur, məni səslə!
Gələrəm yanına xoş bir nəfəslə,
Qarışıb bir xəfif yelə, həsrətim!

YETƏRMİ, DOSTUM?

Sən mənim canımsan, mənim özümsən,
Döyünən ürəyim, görün gözüksən,
Eşqimsən, ruhumsan, şirin sözümsən,
Bu qədər məhəbbət yetərmi, dostum?!

Neyləsəm könlünü ala bilmirəm,
Yad olub uzaq da ola bilmirəm.
Axı, mən biganə qala bilmirəm,
Bu küsü, bu həsrət yetərmi, dostum?

Qəlbimdə bir eşq var - alovlu, titrək,
Söndürməz bu odu nə qar, nə külək.
Səni kim sevər ki, mən sevdiiyimtək,
Bu sevgi, bu ülfət yetərmi, dostum?!

**TƏK SƏNİ İSTƏRƏM
BU YER ÜZÜNDƏ**

Tək səni istərəm bu yer üzündə,
Min arzu, diləyə dəyişmə məni!
Gözələm, göyçəyəm - sənin gözündə,
Bu yerə, bu göyə dəyişmə məni.

Dağ olsan, dolanım dumanın olum,
Xoş günə ümidin, gümanın olum.
Tar olsan, yanında kamanın olum
Hər ötən nəğməyə dəyişmə məni!

Versələr aləmin varını sənə,
Min bağın-bağçanın barını sənə,
Dünyanın ən gözəl yarını sənə,
Heç kimə, heç nəyə dəyişmə məni!

CƏZALIYAM, CƏZALISAN...

Qismətimiz yerdə, - düşüb...
Qaldırmışıq, bir də düşüb.
Ürəyimiz dərdə düşüb,
Yaralıyam, yaralısan.

Fələk bizi işə salıb -
Sevda verib, vüsal alıb.
Gözüm qalıb, gözün qalıb,
Bəlalıyam, bəlalısan.

Bu eşq şirin nağıldımı?
Çaşıb qalan ağıldımı?..
Qurduğumuz dağıldımı -
Qəzalıyam, qəzalısan.

Ayrı düşdük nəyin üstə?
Darıxıram hər nəfəsdə...
Sən də darıx, məni istə!
Cəzalıyam, cəzalısan!

OVUC-OVUC

Susma, qurban olum, hayıma hay ver!
Öz qızıl vaxtından mənə də pay ver.
Bu xoşbəxt anları sən mənə say ver,
Mən sənə qaytarım, yar, ovuc-ovuc.

Yanıram, üzünə göz düşən zaman,
Uçuram, hər səndən söz düşən zaman!
Bağrımın başına köz düşən zaman
Nə ola, verəsən qar ovuc-ovuc.

Bu həyat gah yoxuş, gah da enişdi,
Yerimiz bəzən dar, bəzən genişdi.
Heç belə deyildim, bilməm nə işdi,
İcimdə bir atəş var – ovuc-ovuc...

DÜŞÜBDÜ...

Yenə duman çöküb yaşıl çöllərə,
Güllərin üzünə jalə düşübdü.
Qəfildən tuş gəlib zalım əllərə,
Yerə boynu bükük lalə düşübdü...

Ürəyin sınmağa amana bənddi,
Sevgimin taleyi zamana bənddi,
Sevincim ümidə, gümana bənddi,
Gör canım nə haldan-hala düşübdü!

Görən sevgilimin varmı xəbəri, -
Qəlbimə yük edib bunca kədəri?
Gözlərim yol çəkir nə vaxtdan bəri,
İçimə bir qərib nalə düşübdü!..

SEVİRSƏNSƏ

Sevirsənsə, uzaq durma,
İçinə çək nəfəsimi.
Mən də sənə peşkəş edim
Bütün olan həvəsimi.

Sevirsənsə, uzaq durma,
Gəl, ürəyim qubar eylər.
Əllərini ver əlimə,
Könlüm eşqi nübar eylər.

Sevirsənsə, uzaq durma!
Ruhum sənə şad olacaq.
Sən kömlümə həmdəm olsan,
Kədər mənə yad olacaq.

Səsləyərək səni ansam,
Eşit məni, duy səsimi!
Əgər məni sevirsənsə,
Gəl, sındır bu qəfəsimi!

BU MƏHƏBBƏT DEYİLMİŞ!

Gözümüzdə gecələrin zülməti,
Qəlbimizdə ötən eşqin həsrəti.
Alnımızda bir ayrılıq yazısı,
İçimizdə son sözlərin acısı.
Görüşmək də bizə qismət deyilmiş...
Unut məni, bu məhəbbət deyilmiş!

Nə sən mənə, nə mən sənə inandım,
Sən od oldun, alov oldun, mən yandım.
Səhvlərini bir bilirsən, - yüz oldu,
Ürək dondu, sənə qarşı buz oldu.
Hər sevda da xoş səadət deyilmiş,
Unut məni, bu məhəbbət deyilmiş!

PAY EYLƏ

Mən nə bilim, darıxırsan, yoxsa yox?
Ay insafsız, bircə dəfə hay eylə!
Uzaqda ol, yaxında ol - fərqi yox,
Qəlbimə dol, qış ömrümü yay eylə!

Ürək deyən tənhalıqla barışıb...
Fikir, xəyal bir-biriylə yarışıb.
İtirmişəm, sağım-solum qarışıb,
Öz yarımı yarım ilə tay eylə!

Qəlbimizə birgə qulaq asaqmı?
Yoxsa, daha bu duyğular yasaqmı?
Mən burada, sən orada... susaqmı?
Bir xoş söz de, bircə kəlmə pay eylə!

MƏN OLUM

İstərəm, dəyişim sənlə yerimi,
Nigaran ruh sən ol, bədən mən olum!
Bunca həsrət ilə, intizar ilə
Qəlbini incidən, didən mən olum!

Bir görüm, vicdanın oyanacaqmı?
Ürəyin al qana boyanacaqmı?
Canın bu dərdlərə dayanacaqmı? -
Bu dəfə imtahan edən mən olum!

Sən də gör, sən də bil istəmək nədir!
Hər gecə adını səsləmək nədir!
Yalançı ümidlər bəsləmək nədir!
Gözləyənim sən ol, gedən mən olum!

GƏLƏCƏM

Yollar özü məni sənə gətirir,
Bu yollarda olsa da çən, gələcəm!
Niyə qəlbin ümidini itirir?
Saçlarıma düşsə də dən, gələcəm!

Qara yellər azdırammaz izimi,
Tüstü, duman tuta bilməz gözümü.
Bu sevgiyə qurban edib özümü,
Qarşı qoyub hər nə desən - gələcəm!

Ayazlara verməyəcəm aman da,
Gül acacaq, inan, arzu, güman da.
Nə yorulmaq, tez ötəcək zaman da,
Görəcəksən, gələcəm mən, gələcəm!

Hər bir kəsin Tanrı yazır baxtını!
Ucaldacaq endirdiyi taxtını!
Daha mənə sərf edərsən vaxtını,
Əl üzümə axı səndən, gələcəm!

Ömrüm-günüm, daha sondan danışma!
İnamımı sarsıtmağa çalışma!
Demirəm ki, həsrətimdən alışma,
Deyirəm ki, həsrətə tən gələcəm!

SÖZLƏRİN OLSUN!

Sevgimin ünvanı – sənin ürəyin,
Qəlbimin aynası gözlərin olsun!
Ümidim, gümanım bircə gülüşün,
Dərdimin dərmanı sözlərin olsun!

Mənimlə başa vur hər günü, ayı,
Nəşəli anların olmasın sayı.
Məhəbbət çiçəyi - ömrümün payı,
Lalələr, nərgizlər düzlərin olsun!

Varlığın sükuta kəsilsin qənim...
Odlu baxışından titrəsin tənim.
Sevgidən nə desən, qoy bircə mənim,
Qalan nə danışsan yüzlərin olsun!

YETİM QALIBDI...

Məndən üz çevirib gedəndən bəri,
Sevgimiz beləcə yetim qalıbdı!
Bürüyüb özünə qəmi, kədəri,
Sevgimiz beləcə yetim qalıbdı!

Eşqini əşyatək alıb-satalı,
Vüsəlın payına həsrət qatalı,
Necə ki, yetim var ana-atalı -
Sevgimiz beləcə yetim qalıbdı!

Yay günü qəlbimə yağan qardımı?
Sənə də mənimtək dünya dardımı?
Görən, bu həsrətə gərək vardımı?
Sevgimiz beləcə yetim qalıbdı!

Xəyallar, duyğular azıbdı yolu,
Qəlbimiz şübhəylə, yalanla dolu.
Kəsilib qanadı, qırılıb qolu...
Sevgimiz beləcə yetim qalıbdı!

NECƏ UZUN BİR GECƏDİR...

Yatırsanmı, ay ürəyim?
Gecə keçib yarısından...
Mənsə yata bilməmişəm
Bu hicranın yarısından...

Gündüz-gecə, nə fəqri var,
Günüm qaradan qaradır...
Xəbərin yox, həsrətindən
Ürəyim para-paradır.

Sənsə yəqin yuxudasan,
Elə sakit... elə incə...
Seyr edərdim bu lövhəni
Yorulmadan mən hər gecə.

Əsrarəngiz o Ay kimi
Süsləyərdim otağını.
Ya da zərif bir nur olub
Oxşayardım yanağını.

Eh, nə qədər sözlərim var...
Danışımı uyuyarkən?
Ürəyimdə qoyub getdin
Duyğuların soyuyarkən...

Kövrəldinmi az da olsa,
Məndən ayrı, söylə, mənə?
Toxunduqca barmaqların
Yenə sazın tellərinə?..

Unutdunmu yoxsa, canım,
Bizim şirin nəğməmizi?..
Bəs, ölümsüz edəcəkdin
Səninlə hər kəlməmizi?..

Çıxırsanmı dağ başına,
Yenə sərin axşamlarda?
Yenə məni anırsanmı
Oxuduğun dualarda?

Bəs, deyirdin, mən ölərəm
Bir an qalsam səndən ayrı!
Gör nə qədər zaman keçdi,
Sən də ayrı, mən də ayrı...

Yox, düşünmə, qayıtmıram...
Buna bir də dözməz canım.
Amma qəlbim istəyir ki,
Səni sevim, səni anım.

Onsuz, hər gün danışıram
Şəkildəki surətinlə...
Barışmıram mən hələ də
Nisgilinlə, həsrətinlə...

Bəlkə yordum yenə səni?
Günəş üzlüm, sağ ol daha!
Mən çəkilibim təkliyimə,
Az qalıbdır, bax, sabaha...

Yenə mən və soyuq otaq,
Necə uzun bir gecədir!
Hər gecəyə bənzəmir, yox...
Bu bir ayrı cür gecədir!

BİLƏ-BİLƏ

Kimi namus, ar eylədi,
Kimi ömrü xar eylədi,
Kimi ahu-zar eylədi,
Elə susdum bilə-bilə!

Ümidlərim bir toz oldu,
Nə etdimsə, çox az oldu.
Mənə qalan bu naz oldu,
Getdi dostum, bilə-bilə!

Dünya onsuz dar bir qəfəs,
Sinə dolu, çatmır nəfəs.
Yalvarmağa yoxdu həvəs,
Mən də küsdüm bilə-bilə!

BİR GÜL BAĞIM OLAYDI...

"Yenə o bağ olaydı..."

M. Müşfiq

Kaş, pəncərəm önündə
bir gül bağım olaydı...
Mən də hey yorulmadan
sabah erkən duraydım,
Bizim bu gül bağından
təzə-tər güllər dərib
sənə dəstə yığaydım...

Kaş, evin arxasında
uca dağım olaydı...
Mən də axşam olunca
zirvəsinə çıxaydım,
Nəfəs alıb dərindən
Qayalar silkələnib
qorunca məhvərindən,
təkrar-təkrar, doyunca
adını çağırıydım...

Kaş, elə mələk kimi
çüt qanadım olaydı,
Görünmədən gözüne
düz yanına uçaydım.
Danışmadan, dinmədən,
sən özün də bilmədən,
sakit-sakit... gizlicə
elə sənə baxaydım...

Kaş, yenilmək bilməyən
bir inadım olaydı.
Sənin dediklərinə,
qəsdən etdiklərinə
mən biganə qalaydım.
Aləm yığılsa belə,
dünya dağılsa belə,
səni getdiyın yoldan,
geriyə qaytaraydım!

Səni xatırladıqca,
düşüncələr baş alır..
Beləcə öz-özümlə
səssizcə danışdıqca
ürəyim də boşalır.
Nə qədər zaman keçib...
Unutmuram mən səni.
Hələ də bölüşürəm
xəyalımdan keçəni.
Hər gün olduğu kimi
bax, bu gün də qəlbimin
arzuları dil açır,
məsum bir körpə kimi...
Hər zaman gözlədiyim,
sevib əzizlədiyim
ilahi töhfə kimi
çiçək açır yenidən.
Yanımda olmasan da,
hələ ürəyimdədi
o arzular indi də...

SƏNSİZ

Bu gün yada salıb ötən günləri
Nakam arzulara bir badə qaldır!
Canlandır mürgülü xatirələri,
Burda tənha qalan bir dünya vardır.

Eşqin ürəyimdə yanan bir ocaq
Sənsiz ömür sürmək mənə çətindi.
Gəlməsən, sevgimiz yetim qalacaq
İsti nəfəsinə möhtacam indi...

Söylə, nə etmədim səninçün daha?
Qürurum məhəbbət önündə aciz...
Gecələr sevgidən dönsə sabaha
Nurlu dalğalara qərq olarıq biz.

Həsrət gözlərimin silib nəmini,
Qəlbimi ovundur nəvazişinlə.
Sənsiz günlərimin qüssə-qəmini
Sən mənə unuttur öz gəlişinlə.

Qayıt gəl, “əlvida” söyləmə bir də!
Son qoymaq bu eşqə asanmı məgər?
Sevgilim, məhəbbət olduğu yerdə
Hər dərdə-əzaba dözməyə dəyər.

Gəl, mənim həyatım, barışaq bu gün!
Kədəri, nisgili ürəyindən at!
Gəl, tut əllərimdən, özümüz üçün
Sevincdən əbədi bir dünya yarat!

**DOSTLARIM,
MƏNƏ DƏ BAHAR GÖNDƏRİN!**

Dostlarım, mənə də bahar göndərin,
Çiçəkli, günəşli bir bahar olsun!
Kəsilsin arası soyuq günlərin,
Nə boran, nə sazaq, nə də qar olsun!

Çox uzaq düşmüşəm isti yuvadan,
Danışın siz mənə eldən-obadan.
Qurtulsun yurdumuz qandan-davadan,
Evlərdə səadət bərqərar olsun!

Doğmalar görüm mən hər an yanımda,
Nəğmələr qaynasın yenə qanımda.
Yığılın süfrəmə ən xoş anımda,
Hər əziz nemətdən bir nübar olsun!

Qürbətdə ömürdən ömür azalar,
Bənizin açılmaz, canın sozalar.
Yazanda qisməti elə yazalar -
Hər insan elində bəxtiyar olsun!

Bülbüllər verəndə yenə səs-səsə
Qayıdıb biləydim lap son nəfəsə!
Salamlar söyləyin məndən hər kəsə,
Afaqın sevdiyi Vətən var olsun!

SƏNİN İZLƏRİN...

Yaralı qəlbimin dərmanı oldu,
Şirin rüyaların mehmanı oldu,
Bir Günəş nurutək qəlbimə doldu
O sənin gözlərin, sənin gözlərin!

Mən könül vermədim bunca sevgiyə,
Özümə söz verdim, “sevməyim” - deyə.
De, məni yolumdan eylədi niyə
O sənin sözlərin, sənin sözlərin?!

Bu eşq bitməz ola, sonsuz olaydı!
Xatirəm qəlbində gizli qalaydı!
İzimin üstündən naxış salaydı
O sənin izlərin, sənin izlərin!..

**BAŞQA
BİR DÜNYA DA VARMI, GÖRƏSƏN?**

Başqa bir dünya da varmı, görəsən,
Nə ölüm, nə acı, nə dərd olmasın...
Sevən könülləri kədər almasın...
Heç kim tərک edilib unudulmasın...

Başqa bir dünya da varmı, görəsən,
Kimsə ayırmasın əllərimizi...
Birgə qarşılayaq günəşimizi...
Zaman soyutmasın hisslərimizi...

Başqa bir dünya da varmı, görəsən,
Gəzək sahilləri sonsuzluğadək...
Sevincdən titrəsən, dil açsın ürək...
Aləmdə sən və mən qalaq təkbətək...

SƏN ELƏ BİLİRSƏN...

*Mən elə bilirdim sevirsən məni,
İnsanın özünü sevdiyi kimi...
Elmar Şahmar*

Sən elə bilirsən sevirsən məni,
Bəlkə də sevirsən öz aləmində...
Sevirsən... qəfəsə düşən quş kimi -
Sıxaraq qəlbimi qüسسə-qəmində.

Sevirsən... ölümlü məhəbbət ilə...
Bir oxun ürəyi sevdiyi kimi...
Günəşin səhranı, tikanın gülü,
Bıçağın kürəyi sevdiyi kimi.

Donuram mən sənin buz əllərində,
Sevgisə - şəfəqdir, nurdur, həyatdır!
Sevirsən? Yox, buna məhəbbət demə...
Qaranlıq, xəyanət bu hissə yaddır!

Oyatma qəlbimin səssizliyini,
Bir daha aldanmaq istəmir ürək!
Sən elə bilirsən sevirsən məni,
Bəlkə də sevirsən öz bildiyintək...

NECƏ DƏ QƏRİBƏDİR...

Necə də qəribədir...
Bir zamanlar səninlə
bir-birindən xəbərsiz iki yad insan idik.
“Həyat yolu” deyilən bu dolanbac yolların
hərəmiz bir üzündə
ayrı-ayrı gəzirdik.
Sənin öz xəyalların...
Mənim öz xəyallarım...

Biz ayrı yaşayırdıq
saatları, günləri,
Ayrı qarşılayırdıq
ötüşən mövsümləri.
Hələ ki, doğmamışdın ömrümə günəş kimi...
Hələ ki, yanmamışdın qəlbimdə atəş kimi...
Məhəbbətli bağımnda bitən sevgi fidanım!
Sən, ey arzum, gümanım!

Sən hardasan?
Gedişin qiyamətdən yamandı!
Gəl, sevgilim, bir də gəl, yalvarıram, amandı!
Səni sevdim,
ömrümə ələnən nur yağışım!
Səni sevdim,
dilimdən qopan sevgi algışım!
Duyursanmı səsimi?
Sənədir dualarım!
Gəl, ey sevgili yarım!

RUHUMUZ OYANA BİLSİN!

Mən səndən dünyanı istəmədim ki...
Dünyaca məhəbbət istədim ancaq.
Eşqinə güvənə bilməyim üçün,
Etibar, sədaqət istədim ancaq.

Mən səndən dünyanı istəmədim ki...
Ömrümə səadət bəxş elə! - dedim.
Adını qəlbimin dərinliyinə
Sevginlə əbədi nəqş elə! - dedim.

Nə umdum, sevgilim, hey istədim ki,
Könlümüz nur ilə boyana bilsin.
Mən səndən nə böyük şey istədim ki...
İstədim ruhumuz oyana bilsin!

UNUTMA MƏNİ!

Məni yada salınca
sən ilk görüşü düşün...
Utancaq baxışları,
məsum gülüşü düşün...
Məni yada salınca
düşün xoş axşamları...
Bizim nəfəsimizdən
o titrəyən şamları...
Ulduzlarla bəzənmiş
füsunkar gecələri...
Sabahlara açılan
tərli pəncərələri...
Əlimin istisini,
saçlarımin ətrini...
Qəlbimin vurğusunu,
gözlərimin rəngini...
Düşün, düşün hər şeyi,
bütün olub keçəni.
Bu sevginin xətrinə
heç vaxt unutma məni!
Heç vaxt UNUTMA MƏNİ!

GETMİŞƏM Kİ, DARIXASAN...

Gedişimlə səni üzdüüm...
Gülərüzlüm!
Kaş ki, belə getməyəydim.
Sevgimizin xatirinə
gərək, inad etməyəydim.

Bilirəm ki, incimisən...
Barışarıq.
Küs qalmağa dözmərəm mən.
İnan, səni üzməyim də -
Dünyalarca sevdiyimdən.

Səni yaman çox sevirəm!
İstəmirəm,
Heç bir anlıq olsa belə
əllərimi buraxasan.
Getmişəm ki,
mənsiz bir az darıxasan...

YEL QANADLI OLUR ZAMAN...

Yel qanadlı olur zaman,
Göz açmağa vermir aman.
İllər yaman ötür, yaman...
İllərə kəmənd ataydım!

İncəlibdi könül simi,
Kimə açım ürəyimi?!
Ömür acı şərab kimi...
İçinə bir qənd ataydım!

Fikir-xəyal başdan aşıb,
Duyğularım coşub-daşıb.
Səadətlə qoşalaşıb
Qəm-qüssəyə bənd ataydım!

KAŞ...

Kaş gələydi elə bir gün,
ayrılanlar qovuşaydı...
O ağlayan boz buludlar
üstümüzdən sovuşaydı...

Kaş gələydi elə bir gün,
qalmayaydı nisgilimiz...
Bu sevginin qiymətini
anlayaydıq hər ikimiz...

Kaş gələydi elə bir gün,
taleyimiz dəyişəydi...
Bizi ayrı salan yollar
gec də olsa birləşəydi...

Eşqimizin qüdrətindən
çəkiləydi bu dərd, bu qəm.
Gəl, sevgilim, apar məni,
bizim olsun bütün aləm!

GƏL!

Gözləyirdim, - gəldi bahar!
Çağladıqca xoş arzular,
Ürək kimi coşan, yanan
Günəşin hər zərrəsini,
Eyvanlara qoşa qonan
qaranquşların səsini
duyduqca mən,
sən kecirsən urəyimdən!
Amma, nədən
uzaqdasan bu qədər sən?..

Küsülülər barışacaq,
ayrılanlar qovuşacaq...
“Can” deyib, “can” eşidənlər,
sevgini məbəd bilənlər
qovuşacaq bundan belə
deyə-gülə...
Nur yağacaq üzlərindən,
eşq baxacaq gözlərindən...
Görürsənmi
hər şey gözəl!
Nə olur, gəl!

YANASAN, GÖRÜM!

Göylərdən enəsən, yerə, yanıma...
“Mələk” olduğunu danasan, görüm!
Sevgisiz dünyanın qaranlığında
Özünü tək-tənha sanasan, görüm!

Sən mənə biganə qaldın, deməli...
Qəlbimi yerlərə çaldın, deməli...
Görüb, görməzliyə saldın, deməli...
Gecə yuxunda da anasan, görüm!

Əhdə xilaf çıxmaq necə də asan...
Daş nədi, ondan da betər olasan!
Məni od-alovsuz yandıran insan,
Yanasan, yanasan, yanasan, görüm!

O SEVDİYİM SƏNMI İDİN?

Bir sual var, ürəyimdə daş olub -
O sevdiyim sənmi idin, yoxsa, yox?
Duyğularım pərən düşüb, çaş olub...
O sevdiyim sənmi idin, yoxsa, yox?

İnanırdım ... safdın, güləriz idin,
Öz əhdinə, ilqarına düz idin.
Buz deyildin, atəş idin, köz idin...
O sevdiyim sənmi idin, yoxsa, yox?

Əllərimi buraxmazdın əlindən,
Xoş kəlmələr süzülərdi dilindən.
Necə keçim bu həsrətin selindən?
O sevdiyim sənmi idin, yoxsa, yox?

Mən eşqimdə yanılmışam, deyəsən...
Vəfalılar dura-dura niyə sən?..
Ay insafsız, bəlkə özün deyəsən -
O sevdiyim sənmi idin, yoxsa, yox?

HƏLƏ

Ürəyim atəşə, oda qalandı!
Cəlladım bəd dua qazanır hələ.
Bu həsrət deyil ki, həsrət yalandı!
Bu - ölüm anıdır, uzanır hələ.

Ağlayıb sızlamaq mənə ar gəlir,
İnsanlar gözümə biqərar gəlir,
Yerdən üzülənə göy də dar gəlir,
Şükr etmir olana, usanır hələ.

Kim olsa yerimə tükənər, bitər!
Bu qürbət acısı hər dərddən betər!
Deyirəm amandı, deyirəm yetər!
Qismətsə qışımı yaz anır hələ.

MƏHƏBBƏTİMDİR!

Öyrəşdim həyatın əyri-düzünə,
Dözümlü olmağım – qəbahətimdi.
Özüm görünürəm tez-tez gözünə,
Qəlbimdə danışmaq bir adətimdir.

Sevgisiz bir həyat – zülmət, qaranlıq,
Sevgi ömürlükdür, həvəs bir anlıq.
Vurduğun yaralar oldu zamanlıq,
Təbibim - əbədi məhəbbətimdir!

Şairəm, bitməyir sözüm heç zaman!
Gərək səssizliyə verməyim aman!
Eşqin qüdrətindən aldığım aman -
Həm hissım, həm ruhum, həm sənətimdi!

**SƏN DƏ
HƏR KƏS KİMİSƏNMIŞ...**

Sən də hər kəs kimisənmiş,
Mənsə səni canım bildim.
Bunca böyük bir dünyada
Səni seçdim, sənə gəldim.

Sən də hər kəs kimisənmiş...
Mənsə tacım bildim səni.
Dünyalara dəyişməzdim
Bir sözünü, bir kəlməni.

Duyğularım yerlə-yeksan,
Qəlbim sanki güllələnmiş...
Mən inanmaq istəmirdim
Sən də hər kəs kimisənmiş.

SƏNİN NÖMRƏN ÖLDÜ BU GÜN!

Sənin nömrən öldü bu gün!
Qəribədir, amma, yaman...
Nömrələr ölə bilirmiş!
Çoxdan bəri ilk dəfəydi güldüm bu gün
göz yaşları arasından...
Ruhlar da gülə bilirmiş!
Öldü daha sənə bağlı
hər bir tarix, hər bir rəqəm.
Amma nə qəm...
Saymayacam bundan belə
günləri mən, anları mən.
Ayıracam gözlərimi saatlardan, təqvimlərdən.
Necə də tez gəldik sona...
Çox heyif ki, sənə görə
nifrət etdim bu günahsız telefona!

BİLMİRƏM

Ürək sızladıqca bir ümid sönür,
Çağlayan arzular dumana dönür,
Qəlbimə yük olur mənasız ömür -
Nə aç, nə də ki, sola bilmirəm.

Demək ki, bu imiş alın yazısı,
Mənə qismət oldu qürbət acısı.
Hər kəsə doğmadır qardaş-bacısı,
Mən nə yad, nə doğma ola bilmirəm.

Qorxuram sınaqam yarı, yoldaşı,
Bitib tükənməyir fikir savaşı.
Bəzən selə dönür gözümün yaşı,
Bəzən daş oluram, dola bilmirəm.

Qarışıb içimdə yaxşı-yamanım,
Bilmirəm heç varmı, yoxmu zamanım.
Qəlbləri dindirən tarım, kamanım,
Toz tutub nə vaxtdır, çala bilmirəm.

Səhv etmək insanda bir adət imiş,
Sevgini öldürən qəbahət imiş...
Mənim aradığım səadət imiş, -
Heyif, satan yoxdur, ala bilmirəm.

İNAN, SEVGİLİM!

Göylərin tağları qırılsa, ensə,
Günəş nur saçmasa, səmada sönsə,
Dünya özü boyda yalana dönsə
Səni sevdiyimə inan, sevgilim!

Hay salan küləklər dursa, dayansa,
Al-əlvan səbahlar qara boyansa,
Qəlbində hər kəsə şübhə oyansa
Səni sevdiyinə inan, sevgilim!

Bu gündən səbaha olmasa güman,
Başının üstünü alsın sis, duman,
Bütün ümidlərin bitdiyi zaman
Səni sevdiyimə inan, sevgilim!

Xəzənə çevrilsə isti baharın,
Gətsə də əlindən dövlətin, varın,
Səninlə olacaq vəfalı yarın!
Səni sevdiyimə inan, sevgilim!
Səni sevdiyimə inan, sevgilim!

BİR BƏHANƏ DE!

Mən sənə bənzəyən görmədim ki heç,
Səni sevməməyə bir bəhanə de!
Səndən başqasını sevmədim ki heç,
Səni sevməməyə bir bəhanə de!

Dünyada kimsəyə salmaram nəzər,
Yoxluğun, həsrətin qəlbimi üzər.
Sözlərin dilimdə dolaşib-gəzər,
Səni sevməməyə bir bəhanə de!

Günahım – vədəsiz gəlməyim oldu,
Ruhumu, könülümü verməyim oldu,
Gözümdə Tanrını görməyim oldu,
Səni sevməməyə bir bəhanə de!

Hər şeyi anlayıb duyaydın indi,
Yalanlar mənimdi, doğru sənindi.
Ürəyim susmadı, min dəfə dindi:
"Səni sevməməyə bir bəhanə de!"

GƏLSİN!

Üz tutum göylərə fəryadı-ahla,
Qoy, gəndən dolanan insafa gəlsin!
Sevirəm zalımı bunca günahla,
Yoxmudur qəlbində bir vəfa, gəlsin?!

Görəsən duydumu xəstədi halım,
Tükəndi qərarım, soldu camalım...
Loğmanım neyləsin, eşqdi məlalım,
Söyləyin dərdimi, bivəfa gəlsin!

Görən bitəcəkmi bu hicrin sonu,
Nə vaxt açılacaq qəlbinin donu?..
Bircə bu dünyada sevmişəm onu,
Verməsin könlümə min cəfa, gəlsin!

NƏ YAXŞI Kİ, YANIMDASAN!

Əllərini buraxacam gülə-gülə,
Qəm baxacaq bu gülüşün arxasından.
Sənsizliyin zülümünü bilə-bilə,
Yarışacam qürurumun yaxasından.

Gedəcəksən, daha səni görməyəcəm,
Xəyallarda yaradacam surətini.
Kiminləsən, haradasan - bilməyəcəm,
Ömür boyu çəkəcəyəm həsrətini.

Qurtulmağa olmayacaq xilas yolu,
Yaşayacam hər bir anın əzabını.
Bu ömürün - nisgil dolu, xiffət dolu...
Yazacağam yazılmamış kitabını.

Aman Allah, ağrı qopdu ürəyimdən,
Bircə anda düşündüyüm yetər mənə!
Sənin üçün vaz keçirəm hər şeyimdən,
Bax, öpürəm əllərini dönə-dönə...

Nə yaxşı ki, yanımdasan, ey həyatım,
Hələ vardır sevgimizin ümid yeri!
Küsüləri yaddaşımın silim, atım,
Gəl, qaytaraq, ömrüm-günüm, ötənləri!

BİLSƏYDİM...

Bir aşiq sən, bir aşiq mən,
Divanəyik əvvəlindən.
Ürəyimi dərd əlindən
Qoparıb ala bilsəydim!

Mən könlümü verdim sənə,
Vurğun oldum dönə-dönə.
Damla-damla axıb yenə
Qəlbinə dola bilsəydim!

Sorma məndən kədərimi,
İnləməsin qəlbin simi.
Dərdiyin bir çiçək kimi
Əlində sola bilsəydim!

Keçdik ömür karvanında,
Anlamadıq zamanında...
Həyatımın son anında
Yanında ola bilsəydim!

ƏZİZİM

Hər şey keçib gedər, alışacaqsan...
Bu qədər nigaran qalma, əzizim!
Mən də bir yuxuyam, ayılacaqsan...
Sonsuz xəyallara dalma, əzizim!

Sanma ki, eşqinə vermirəm dəyər,
Sanma ki, mənsizlik qəddini əyər.
Səndən uzaq olmaq lazımsa, əgər,
Bir daha qapımı çalma, əzizim!

İndi biganəsən sanki hər şeyə...
Bir gün rast gələrsən başqa sevgiyə!
Dilimiz məcburdu "əlvida" deyər,
Bunu ürəyinə salma, əzizim!

Uzaqdan-uzağa sənə yoldaşam,
Düşüncəm qoyarmı düz yoldan çaşam?
Afaqam, sanma ki, soyuğam, daşam...
Mənim günahımı alma, əzizim!

BELƏ DƏ SEVMƏK OLARMIŞ...

Demək ki, belə də sevmək olarmış -
Ruhunla, canınla, hərarətinlə.
Bütün varlığından keçmək olarmış,
Mən qürur duyaraq məhəbbətinlə.

Demək ki, belə də sevmək olarmış -
Yemədən, içmədən, yuxu yatmadan.
Qəlbinin odunu vermək olarmış,
Üzünü görmədən, əlin çatmadan.

Demək ki, belə də sevmək olarmış -
Alışa-alışa, köz ola-ola.
Dünyada tək onu görmək olarmış,
Ətrafda bu qədər mən göz ola-ola.

**BİR GÜN
ELƏ SUSARAM KI...**

Bəlkə mən çox danışırım,
Usanırsan sözlərimdən...
Onda niyə oxumursan
Hisslərimi gözlərimdən?

Bəlkə mən çox danışırım,
Sən bezirsən, darılırsan...
Bəlkə elə xəyalında
Bir özgəyə sarılırsan?!

Sevirəmsə, necə susum?
Sən susduğun yetər mənə.
İçimdəki duyğularım
Dilə gəlir dönə-dönə.

Uzaqlaşma, dəniz səbrim
Bir gün qalar damla qədər.
Bir gün sənə şirin gələr
Xor baxdığın o kəlmələr.

Bir gün elə susaram ki,
Çox görərəm bir sözü mən.
Bir gün elə susaram ki,
Kar olarsan səssizlikdən!

**SƏNDƏN GƏLƏN
HƏR ŞEY GÖZƏL!**

Sən - qəlbimin titrək səsi,
Sən - ömrümün təranəsi,
Sən - yaşamaq bəhanəsi...
Səndən gələn hər şey gözəl!

Məftun edib düz ilqarın,
Əhdin, andın, etibarın...
Bu eşq - sənin yadigarın...
Səndən gələn hər şey gözəl!

Sözlərinə vurulmuşam,
Həsrətindən qor olmuşam,
Düşünmə ki, yorulmuşam...
Səndən gələn hər şey gözəl!

Dərd boğazdan, yalan dizdən...
Nə istəyir həyat bizdən?
Bir əsər yaz ikimizdən -
Səndən gələn hər şey gözəl!

Sən - bir nağıl, sən - bir rəya,
Görəmmədim doya-doya.
Vüsal qalıb o dünyaya...
Səndən gələn hər şey gözəl!

GECƏDİR...

Gecədir... Yadıma düşmüşən yenə...
Sızlamır amma ki, qəlbim elə bil...
Deyəsən öyrəşdim sənsizliyinə,
Daha sevə bilmək əlimdə deyil...

Gecədir... Necə də sakit bir gecə...
Hələ də qar yağır soyuq dünyama.
Sənsə uzaqdasan, axı, de, necə
Qayıda bilərsən şirin röyama?

Bax, yenə əllərim üşüyür bir az?!
Gözlərim yol çəkir bayaqdan bəri...
Eşikdə ayazdır, qəlbimdə ayaz,
Silirəm tərləmiş pəncərələri....

Yumub gözlərimi bir anlığına,
Səni unutmağa çalışıram mən.
Bürünüb gecənin qaranlığına
Təkliyi sevməyə alışırım mən.

UNUDACAQSAN!

Bir gün unudacaqsan
unutmaram dediyin məhəbbətli günləri...
Bir gün unudacaqsan
o əbədi bildiyin mənli xatirələri...

Bir gün unudacaqsan
səninlə bir gəzdiyim küçələri, yolları...
Bir gün unudacaqsan
ruhumuzu sarsıdan o titrək xəyalları...

Bir gün unudacaqsan
mənim sənə yazdığım sevdalı sətirləri,
Bir gün unudacaqsan
ikimizin bildiyi söhbətləri, sirləri...

Ötüşdükcə saatlar sən də dəyişəcəksən,
bir başqa olacaqsan.
Unutmaram dediyin o bəlalı sevgini
bir gün UNUDACAQSAN!

HİSS EDƏ BİLDİNMI?

Hiss edə bildinmi, nədir məhəbbət?
Hiss edə bildinmi bu həsrət nədir?
Bildinmi nə imiş yalan, xəyanət?
Bildinmi dünyada sədaqət nədir?

Səbr etmək asanmı? Necəsən indi?
Qəlbində şübhələr gəzib dolaşır?..
Gözləmək asanmı, növbə sənindi!
Sənin də kədərin başından aşır?!

İntizar yurd salıb köksündə daha,
Əlin bir iş tutmur, yoxdur qərarın.
Sən oyaq çıxırsan indi sabaha,
Səni isitməyir dövlətin, varın.

Bilirəm... bu hisslər tanışdır mənə...
Alış bu sevdadan! Demərəm ki sən!
Göz yuma bilsəydim etdiklərinə,
Söylərdim "sevirəm... qayıt, geri dön!"

Amma ki, ürəyim dönübdür daşa!
İtibdir qəlbimin sevgi açarı!
Harda olursan ol, get mənsiz yaşa!
Bir daha gözümə görünmə, barı!

QƏLBİM...

Başımın bəlası, səndən küsmüşəm!
Hər kəsin üzündə səni gəzmişəm.
Bunca kəlmələri yazıb düzmüşəm,
Çevirib sevgini sözlərə qəlbim.

Yandırıb yaxmısan, göynəyir yeri
Nə çoxdur dünyada sevgi əsiri...
Unutdur özünü, ya da dön geri,
Həsrətdi gülümsər gözlərə qəlbim.

Baxıram yollara... gedən getsə də,
İntizar içində ömür bitsə də,
Olurmu sevməmək - yar incitsə də?
Üz tutub çöllərə, düzlərə qəlbim...

**MƏN
SEVGİMƏ ƏYİLMİŞDİM...**

Mən sevgimə əyilmişdim,
Sənsə məni budaq sandın.
Düşünürdüm – sevilmişdim,
Niyə susdun, niyə dandın?

Yalanlardan yorulmuşdum,
Saflığınla durulmuşdum,
İlqarına vurulmuşdum,
İndi hanı sənin andın?

Sən könlümü alacaqdın,
Ürəyimə dolacaqdın...
Yalnız mənim olacaqdın,
Neçə yerə parçalandın...

Qəm gətirdin eşqimizə,
Tale dönüb güldü bizə.
Bir od düşdü qəlbimizə,
Mən də yandım, sən də yandın!

GƏRƏKSƏ...

Sən məni yanından ayırma, canım,
Əlimi əlinə bağla, gərəksə!
Oyansın ürəyim, isinsin qanım,
Qəlbimi eşqinlə dağla, gərəksə!

Bilsinlər, sevgimiz tükənən deyil,
Bizi dəyişməsin nə fəsil, nə il.
Sevincimə sevin, gülüşümə gül,
Mənimlə birlikdə ağla, gərəksə!

Üz tutaq, sevgilim, gözəl illərə,
Səninəm - dünyaya gəlsəm min kərə!
Qarşına çıxsa da uçurum, dərə,
Bulaq ol qəlbimə çağla, gərəksə!

Dünya heç olmadı yaxşı-yamansız,
İnsanlar qəribə, zaman amansız...
Sən bizə bir yol seç çənsiz, dumansız,
Dostluğu, ilqarı yoxla, gərəksə!

Eşqinin könlümdən silinmir izi,
Qoynuna çağırır sevda dənizi.
Bilsən ki, bu sevgi yaxacaq bizi,
Qəlbində gizlicə saxla, gərəksə!

**HAVA DA
BİR BƏHANƏDİR...**

Şair dostum Nofəl Aslanova!

İnildəyir qəlbin simi,
Gəl, sındıraq bu tilsimi.
Tutulmuşam bulud kimi,
Hava da bir bəhanədir...

Sən bir cansan, mən sə kölgə.
Dağ çəkirsən cərgə-cərgə.
Günah səndə deyil bəlkə,
Bivəfa bu zəmanədir...

İncitmişən bilməmişən,
Könlümü al, ala bilsən.
Yanan şama ağılama sən
Külə dönən pərvanədir...

Geyinmişəm kədər donu,
Bir gün gələr bunun sonu.
Sevgi bir həyat oyunu,
Sevənlərsə divanədir...

**SƏNİN
BU LAL MƏHƏBBƏTİN...**

Pəncərəmi döyən külək,
Dil açmayan arzu, dilək,
Ya bir həvəs, ya bir istək -
Sənin bu lal məhəbbətin...

Gözlərimin nəm havası,
Ürəyimin qəm davası,
İnan ki, odda yanası
Sənin bu lal məhəbbətin...

Solduracaq güllərimi,
Uçuracaq illərimi,
Boş qoyacaq əllərimi
Sənin bu lal məhəbbətin...

Şövqümüzü itirəcək,
Sevgimizi bitirəcək,
Bizə həsrət gətirəcək
Sənin bu lal məhəbbətin...

NƏ FƏRQ EDƏR Kİ?

Onsuz da həsrətdən yorulacaqdın,
Onsuz da inciyib, darılacaqdın,
Onsuz da sən məndən ayrılacaqdın...
Bir az gec, bir az tez, nə fərq edər ki?

Haqqım yox inciyəm, məndədir günah!
Amma ki, biz - quluq, əfv edən - Allah!
Sən də anlayarsan bir gün, bir sabah...
Bir az gec, bir az tez, nə fərq edər ki?

Hər şey keçib gedir, əbədi nə var?
Yamyaşıl fidan da solub-saralar.
Sənin də qəlbini kimsə yaralar!
Bir az gec, bir az tez, nə fərq edər ki?

SEVMƏ ONU!

Sevən insan başa dönər!
Daşı sevən daşa dönər!
Qəm gözündə yaşa dönər,
Sevmə onu, sevmə onu!

Ürəyini alasıdır,
Yaman dərdə salasıdır.
O, Allahın bəlasıdır!
Sevmə onu, sevmə onu!

Sənə nələr yaşadacaq...
Qüسسə- kədər yaşadacaq.
Ömrü hədərlər yaşadacaq,
Sevmə onu, sevmə onu!

Qoy, sevməsin sinə-sinə...
İnanma "can" deməsinə.
Vur eşqini təpəsinə!
Sevmə onu, sevmə onu!

SEVƏNLƏR AYRILANDA...

Aləm yasa bürünər,
Qəm kölgətək sürünər,
Şər qüvvələr öyünər -
Sevənlər ayrılanda.

Ömrün dadı kəm olar,
Sevinc dönər qəm olar,
Zil də batar bəm olar -
Sevənlər ayrılanda.

Göyün üzü qaralar,
Hər söz ürək yaralar,
Gen dünya da daralar -
Sevənlər ayrılanda.

Ömrə-günə çən düşər,
Qara telə dən düşər,
Nəğmə dildən gen düşər -
Sevənlər ayrılanda.

Uçub gedər mələklər,
Sönər arzu, diləklər,
Susar sevən ürəklər -
Sevənlər ayrılanda.

Araya həsrət gələr,
Bahar qışdan sərt gələr,
Dünyaya nifrət gələr -
Sevənlər ayrılanda.
Sevənlər ayrılanda...

MƏN TƏNHA DEYİLƏM!

Mən tənha deyiləm... sən mənimləsən!
Uzaqda, yaxında - fərq eyləyərimi?
Mən tənha deyiləm, sən mənimləsən!
Sevgi uzaqlığa boyun əyərimi?

Mən tənha deyiləm, əzizim mənim,
Fikrimdə, qəlbimdə sən yaşayırsan.
Həsrətin buzunda donsa da tənim,
Ruhumu od kimi qorsalayırsan.

Qəlbim sığışmayır bu dar məcraya,
Eşqin qoyarmı ki, sınam, əyiləm?!
Söyləmək istərəm bütün dünyaya:
Mən tənha deyiləm! Tənha deyiləm!

**GƏL,
MƏNƏ ÇOX GÖRMƏ XƏYALLARINI!**

Mən səni sevirəm!
Sevməmək üçün
min səbəb, min sərhəd, min maneə var.
Amma, bu kəlməni söyləmək üçün
Çoşub ürəyimdə daşır arzular...

Mən səni sevirəm!
Nə deyim özgə...
İnanmaq istəsən gözlərimə bax.
Bu sevgi doğulub mənimlə birgə,
Bizi ayrı salmaq deyilmi günah?!

Şübhələr dolmasın sənin qəlbinə...
Sızlatma könlümün yaralarını.
Səni sevdiyimə inanıb yenə
Gəl, mənə çox görmə xəyallarını!

O SƏN DEYİLSƏN...

Bir ömür uzaqsan, bir ürək yaxın,
Mənim ki dərdimi bilən deyilsən.
Artıq nə dost kimi məni dinləyən,
Nə sevib eşqimdən ölən deyilsən.

Ömrümə qış gəlib, getməz bir daha,
Gözümdən bu həsrət itməz bir daha,
Qəlbimin nisgili bitməz bir daha,
Sözümü, sirrimi bölən deyilsən...

Bitib tükənməzdi, eh, söhbətimiz,
Doymazdıq sevgidən danışanda biz.
İndi o günlərdən qaldı nəyimiz? -
Sən daha ayrısan, o Sən deyilsən...

SORUŞ HARDAYAM!

Nə olar, bir dəfə soruş hardayam,
Bəlkə ürəyimdə sözüm var elə!
Bəlkə çətindəyəm, bəlkə dardayam,
Bəlkə yollarında gözüm var elə!

Nə olar, bir dəfə soruş necəyəm,
Ağır bir yükdür mü bu iltifatın?
Açılmaz sabaham, soyuq gecəyəm,
Çıxılmaz yoluyam mən bu həyatın...

Sənsə... möcüzəsən, gözümlün nuru,
Bircə gülüşün də şad edir məni.
Dünəndə buraxıb hirsini, qüruru,
Gəl, ovut qəlbimin incikliyini!

Nə olar, bir dəfə soruş hardayam,
Bəlkə ürəyimdə sözüm var elə!
Nə olsun yanından uzaqlardayam,
Bir söz de, sən məni bəxtiyar elə!

MEHRİBANIM OL MƏNİM!

Gəl qınama, gözlərimin qarası,
Çox təzədir hələ könül yarası.
Varmı, yoxmu, dərdlərimin sarası -
Ya uzaq dur, ya loğmanım ol mənim!

Yol gedirəm, bilməm hara çatmağa,
Ümid varmı görənlərə çatmağa?
Əl üzmüşəm, bir bahara çatmağa
Hər fəsildə xoş zamanım ol mənim!

Kaş, bəxtimə sevinc düşsə bir dilim,
Ver əlini, qoy çəkilsin nisgilim!
Kimim var ki, səndən özgə, sevgilim?
Başım üstə asımanım ol mənim!

Dualarım yetər bir gün sənə də,
Qol qoymaram həsrət adlı sənədə!
Gəl yanıma bircə dəfə sənədə,
Sabahlara bir gümanım ol mənim!

Hey səslərəm, bəxtim deyən sağırdı...
Bir ürəyə iki həsrət ağırdı...
Bu dünyada tanrım bizi ayırdı,
O dünyada mehribanım ol mənim!

Kitabın içindəkilər

Duyğuların dili ilə yazılanlar	3
Salam	9
Dostlarım, mənə də bahar göndərin	10
Bu gecə	11
Tələs daha... ..	12
Ya sev, ya nifrət et!	13
Qayıtma!.....	14
Uzat əllərini mənə bir daha.....	15
Yetərmi, dostum?	16
Hardasan?	17
Özün söylə... ..	18
Sən getdin... ..	19
Yaman darıxıram	20
Yollar uzaq... ..	21
Qəlbimin səsinə dinləyirəm mən... ..	23
Amin!	24
Olmasın!	25
Ondan ümid istəmə!	26
Məni itirmə!	27
Mən sənə sevgindən qorxuram... ..	28
Minnətdaram.	29
Bu gecə sənsiz qalmışam	30
Nə oldu bəs?	31
Kaş ki... ..	32
Bəlkə də... ..	33
Qoyma gedəm!	34
Mənə “sevgilim” demə!	35
Sədası gəlməyən nəğməyəm daha... ..	36
Səni düşünürəm... ..	37
Gözlərindən gül daha	38
Çixin yaddaşımdan xatirələrim!	39

Sənsiz yaşamağı öyrənirəm mən...	40
Səni nəyə bənzədim?	41
Mənim kimi sevməzdi	42
Xatirələrim...	43
Gülümsə!	44
Pianom...	45
Kaş ki, sən olaydın...	46
Yığılın başıma, xoş xəyallarım	47
Məndə bir ürək var...	48
Sən yaşa!	49
Sənə deməyəcəm!	50
Demə	51
Mənim üçün	52
Məni məndən alacaqsan...	53
Bəlalı	54
Zamana buraxma hisslərimizi!	55
Sevgilim olarsanmı?	56
Gəl, gələ bilsən!	57
Məni çox sev!	58
Bir gün görüşəcəyik...	59
Gözlərin ki var!	61
Gözlərim	62
Sən heç kimə bənzəmə!	63
Uzaqdan-uzağa sevməyə nə var	64
Sevgilin oluram	65
Hardasan?	66
Bağışla!	67
Sən olmayanda	68
Bir yuxu bilək	69
Gülüm	70
Həsrətim	71
Yetərmi, dostum?	72
Tək səni istərəm bu yer üzündə!	73

Cəzaliyam, cəzalisən...	74
Ovuc-ovuc	75
Düşübdü...	76
Sevirsənsə...	77
Bu məhəbbət deyilmiş!	78
Pay eylə	79
Mən olum	80
Gələcəm	81
Sözlərin olsun!	82
Yetim qalıbdı...	83
Necə uzun bir gecədir...	84
Bilə-bilə	86
Bir gül bağım olaydı...	87
Sənsiz	89
Dostlarım, mənə də bahar göndərin!	90
Sənin izlərin...	91
Başqa bir dünya da varmı, görəsən?	92
Sən elə bilirsən...	93
Necə də qəribədir...	94
Ruhumuz oyana bilsin...	95
Unutma məni!	96
Getmişəm ki... darıxasan	97
Yel qanadlı olur zaman...	98
Kaş...	99
Gəl!	100
Yanasan, görüm!	101
O sevdiyim sənmi idin?	102
Hələ	103
Məhəbbətimdir!	104
Sən də hər kəs kimisənmiş...	105
Sənin nömrən öldü bu gün...	106
Bilmirəm	107
İnan, sevgilim!	108

Bir bəhanə de!	109
Gəlsin!	110
Nə yaxşı ki, yanımdasan!	111
Bilsəydim... ..	112
Əzizim	113
Belə də sevmək olarmış... ..	114
Bir gün elə susaram ki... ..	115
Səndən gələn hər şey gözəl!	116
Gecədir... ..	117
Unudacaqsan!	118
Hiss edə bildinmi?	119
Qəlbim... ..	120
Mən sevgimə əyilmişdim... ..	121
Gərəksə... ..	122
Hava da bir bəhanədir... ..	123
Sənin bu lal məhəbbətin... ..	124
Nə fərq edər ki?	125
Sevmə onu!	126
Sevənlər ayrılıanda... ..	127
Mən tənha deyiləm!	128
Gəl, mənə çox çox görmə xəyallarını!	129
O sən deyilsən... ..	130
Soruş hardayam!	131
Mehribanım ol mənim	132
Kitabın içindəkilər	133